

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ
KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

**BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLERİ TARAFINDAN KULLANILAN
ÖĞRETİM STİLLERİ**

İbrahim Tolga AĞGEZ

**BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI
YÜKSEK LİSANS TEZİ**

**DANIŞMAN
Doç. Dr. OĞUZHAN YONCALIK**

2015 - KIRIKKALE

Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

..... Yüksek Lisans Programı çerçevesinde yürütülmüş olan bu çalışma aşağıdaki jüri üyeleri tarafından Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

Tez Savunma Tarihi: ..... / ...../2015

İmza
Ünvanı, Adı ve Soyadı
..... Üniversitesi, ... Fakültesi
Jüri Başkanı

İmza
Ünvanı
Adı ve Soyadı
..... Üniversitesi ..... Fakültesi
Üye

İmza
Ünvanı
Adı ve Soyadı
..... Üniversitesi ..... Fakültesi
Üye

İmza
Ünvanı
Adı ve Soyadı
..... Üniversitesi ..... Fakültesi
Üye

İmza
Ünvanı
Adı ve Soyadı
..... Üniversitesi ..... Fakültesi
Üye

İÇİNDEKİLER

KABUL VE ONAY SAYFASI.....	I
İÇİNDEKİLER.....	II
ÖNSÖZ.....	IV
KISALTMALAR	V
ÇİZELGELER.....	VI
ÖZET	VII
SUMMARY	VIII
1. GİRİŞ.....	1
1.1. Öğretim İlkeleri.....	2
1.1.1. Öğrenci Düzeyine Uygunluk.....	2
1.1.2. Hedefe Görelilik / Uygunluk.....	3
1.1.3. Yakından – Uzağa	3
1.1.4. Ekonomiklik	3
1.1.5. Güncellik (Aktüalite)	3
1.1.6. Somuttan – Soyuta.....	4
1.1.7. Bilinenden Bilinmeyene.....	4
1.1.8. Hayatilik (Yaşama Yakınlık)	4
1.1.9. Yapararak Yaşayarak Öğrenme (Aktivite, Etkin Katılım)	4
1.1.10. Açıklık (Ayanilik).....	4
1.1.11. Basitten Karmaşığa (Kolaydan Zora)	5
1.2. Eğitim Durumlarının Kalitesini Etkileyen Değişkenler	5
1.2.1. İpucu	5
1.2.2. Pekiştirme.....	6
1.2.3. Dönüt – Düzeltme.....	6
1.2.4. Etkin Katılım	6
1.3. Spektrum Öğretim Stilleri.....	6

1.3.1. Komut - Stil A	7
1.3.1.1. Komut Stilinde Hedefler	7
1.3.1.2. Komut Stilinin Uygulanmasında Kaçınılması Gereken Noktalar	7
1.3.1.3. Komut Stilinin Sonuçları	8
1.3.2. Alıştırma - Stil B	9
1.3.2.1. Alıştırma Stilinde Hedefler	9
1.3.2.2. Alıştırma Stilinin Sonuçları.....	9
1.3.3. Eşli Çalışma (İş Birliği) - Stil C	10
1.3.3.1. Eşli Çalışma Stilinin Öğrenciye Yüklediği Görevler	10
1.3.3.2. Eşli Çalışma Stilinin Sonuçları.....	11
1.3.4. Kendini Denetleme - Stil D.....	11
1.3.4.1. Kendini Denetleme Stilinin Sonuçları.....	12
1.3.5. Katılım - Stil E	12
1.3.5.1. Katılım Stilinin Amaçları.....	13
1.3.5.2. Katılım Stilinin Sonuçları	13
1.3.6. Yönlendirilmiş Buluş - Stil F	14
1.3.6.1. Yönlendirilmiş Buluş Stilinin Amaçları	14
1.3.6.2. Yönlendirilmiş Buluş Stilinin Sonuçları.....	14
1.3.7. Problem Çözme (Tek Doğru) - Stil G.....	15
1.3.8. Problem Çözme (Farklı Yollar Üretimi) - Stil H	15
1.3.8.1. Problem Çözme Stilinin Amaçları.....	15
1.3.9. Öğrencinin Tasarımı - Stil I	16
1.3.10. Öğrencinin Başlatması - Stil J	16
1.3.11. Kendi Kendine Öğretim - Stil K.....	17
1.4. Beden Eğitiminde Öğretim Yöntemlerinin İlkeleri.....	21
1.5. Araştırmanın Amacı ve Önemi	23
2. GEREÇ VE YÖNTEMLER.....	25
2.1. Araştırmanın Modeli	25
2.2. Çalışma Grubu	25
2.3. Verilerin Toplanması.....	25
2.4. Verilerin Analizi.....	26

3. BULGULAR VE YORUM.....	27
4. TARTIŞMA VE SONUÇ	39
KAYNAKLAR.....	46
EKLER.....	49
ÖZGEÇMİŞ	53

ÖNSÖZ

Bu çalışmada “Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Kullandıkları Öğretim Stilleri” araştırılmıştır.

Beni böyle bir çalışmaya yönlendiren ve çalışmalarım boyunca yardımlarını esirgemeyen Tez Danışmanım Doç. Dr. Oğuzhan YONCALIK’a teşekkürü bir borç bilirim.

Tez çalışmasında emeğini esirgemeyen öğretmen arkadaşım Yüksek Lisans öğrencisi Tolga KURU'ya teşekkür ederim.

Beni yetiştiren annem Esmâ AĞGEZ'e, öğretmenlik mesleğini bana sevdiren ve yönlendiren teyzem Pakize KILIÇOĞLU'na, eğitim hayatımda beni sürekli destekleyen ve yardımcı olan ablam Deniz KELEŞ'e ve Yüksek Lisans süresince yardımını ve emeğini esirgemeyen meslektaşım Beyhan ÜSTÜNDAĞ'a teşekkür ederim.

İbrahim Tolga AĞGEZ
Kırıkkale – Şubat – 2015

KISALTMALAR

T.C.	: Türkiye Cumhuriyeti
MEB	: Milli Eğitim Bakanlığı
vb.	: Ve Benzeri
f	: Frekans
n	: Kişi Sayısı
$\bar{X}$	: Ortalama
SS-S	: Standart Sapma
sd	: Serbestlik Derecesi
p	: Anlamlı Farklılık
t	: Gruplar Arası Farklılık
diğ.	: Diğerleri

ÇİZELGELER

Tablo 1.	Öğretim Stil Durumları.....	18
Tablo 2.	Öğretim Stilleri Belirleme Aracı Tarafından Öğretim Stilleri ve Yönetimsel Davranışlar Tanımları.	19
Tablo 3.	Tekrarlayıcı ve Üretici Öğretim Stilleri Spektrumu.....	23
Tablo 4.	Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Cinsiyet Dağılımları.....	27
Tablo 5.	Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Mesleki Kıdem Yılları Dağılımları....	27
Tablo 6.	Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Lisans Mezuniyet Alanları "Eğitim Durumu" Dağılımları.....	28
Tablo 7.	Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Görev Yaptığı Okul Türü Dağılımları.....	28
Tablo 8.	Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Görev Yaptığı Coğrafi Bölge Dağılımları.....	29
Tablo 9.	Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Öğretim Stillerine Yönelik Görüşleri	30
Tablo 10.	Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Öğretim Stillerine Yönelik Ortalama ve Standart Sapma Değerleri.....	34
Tablo 11.	Cinsiyete Göre Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Öğretim Stillerine Yönelik Görüşleri.....	35
Tablo 12.	Mesleki Kıdemlerine Göre Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Öğretim Stillerine Yönelik Görüşleri.....	36
Tablo 13.	Görev Yaptığı Okul Türüne Göre Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Öğretim Stillerine Yönelik Görüşleri.....	37

ÖZET

Bu çalışmada, beden eğitimi öğretmenlerinin, öğretim stillerine yönelik tercihlerine ulaşılması amaçlanmıştır. Araştırma 2014-2015 eğitim-öğretim yılında T.C. MEB'e bağlı okullarda görev yapan 244 öğretmen üzerinde gerçekleştirilmiştir.

Verileri toplamak amacıyla, Mosston ve Ashworth (2002) tarafından geliştirilen ve 11 stilden oluşan Öğretim Stilleri Spektrumu'ndan yararlanılmıştır. Katılımcılar her bir öğretim stilini, 5'li Likert tipi ölçek üzerinde değerlendirmiştir.

Elde edilen değerlerin normal dağılım gösterip göstermediği Shapiro-Wilk testi ile incelenmiş, söz konusu verilerin normal dağılım sergilediği görülmüştür. Araştırma verilerinin analizinde yüzde "%", frekans "f", standart sapma ve bağımsız gruplar arası t-testinden yararlanılmıştır. Tüm analizlerde 0.95 güven katsayısına göre karar verilmiştir.

Beden eğitimi öğretmenlerinin en çok tercih ettikleri stillerin, öğretmen merkezli "Alıştırma" ve "Komut" stilleri olduğu belirlenmiştir.

Elde edilen veriler, öğretmenlerin cinsiyetleri ve mesleki kıdemlerine göre incelendiğinde, kullanılan öğretim stillerine yönelik öne çıkan bir durumla karşılaşılmamıştır. Beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stillerini kullanma durumları, görev yaptıkları okul türüne göre incelendiğinde 2 öğretim stilinde anlamlı farklılık görülmüştür. Alıştırma-B Stili'ni, ortaokulda görev yapan beden eğitimi öğretmenleri, lisede görev yapan beden eğitimi öğretmenlerine göre daha fazla tercih ederken; Öğrencinin Tasarımı-I Stili'ni, lisede görev yapan beden eğitimi öğretmenleri, ortaokulda görev yapan beden eğitimi öğretmenlerine göre daha fazla tercih etmektedirler.

Anahtar Kelimeler: Beden eğitimi, "Mosston Öğrenme Stilleri Spektrumu".

SUMMARY

The purpose of this study was to analyze physical education teachers' preferences in terms of teaching styles placed on their lessons. The research was conducted with 244 teachers which serve in schools subordinated to Republic of Turkey Ministry of National Education of school year 2014-2015.

In order to collect data, developed by Mosston (2002), "Spectrum of Teaching Styles", consisting of 11 styles, was employed. Participants responded each of teaching styles on a 5 point Likert type scale.

Shapiro-Wilk test was used to identify if the variance were standard or not. It was revealed that result of the values are standard. Shapiro-Wilk test was used to identify if the variance were standard or not. It was revealed that result of the values are standard. Percentage, frequency, standard deviation, independent samples t-test were used for statistical analysis. It was decided of all analysis according to 0.95 confidence coefficient.

Results indicated that the most preferred styles among Physical Education teachers were "teacher-centered" Practice and Command styles.

According to findings, when teachers' gender and occupational experience were examined, no noticeable point was encountered for teaching styles. When physical education teachers' use of teaching style were examined according to the types of schools, results indicated significant differences regarding 2 teaching styles. Teachers who serve in primary schools preferred Practice-B Style more compared to teachers who serve in high schools. On the other hand, Learners-Designed Individual Program-I Style was preferred among teachers who serve in high schools more compared to teachers who serve in primary schools.

Key Words: Physical Education, Mosston "Spectrum Of Teaching Style".

1. GİRİŞ

1.1. Öğretim İlkeleri

Öğretim ilkeleri öğrenme-öğretme sürecinin organizasyonunda bize yardımcı olan öncü fikirlerdir. Programın ihtiyaç, hedef, içerik, eğitim durumları ve değerlendirme durumları hazırlanırken faydalanılır¹.

1.1.1. Öğrenci Düzeyine Uygunluk

Öğrenme-öğretme etkinliklerinin öğrencinin hazır bulunuşluk (ön koşul bilgilere sahip olma) düzeyine uygun olması beklenir. Bu nedenle konular ve etkinlikler ardışık ve aşamalı bir şekilde düzenlenmelidir².

1.1.2. Hedefe Görelilik / Uygunluk

Eğitim durumları işe koşulduğu hedeflere hizmet edebilmeli, onlara ulaşılabilir nitelikte olmalıdır. Hedefler, bireyin yaşam becerilerine sahip olmasına ve toplumsal sorunları çözümlenebilecek bilgi ve becerilerle donatılmasına dayandırılır. Hedefler hayatta kullanılabilir, bireyin ve toplumun gereksinimlerine uygun olmalıdır³.

1.1.3. Yakından – Uzağa

Birey sürekli olarak çevresiyle etkileşim içindedir ve çevresini tanıma, uyum sağlama çabasıdadır. Öğrenme-öğretme etkinlikleri yaşantı, yer ve zaman açısından yakın ilgilere-uzak ilgilere doğru yönelecek şekilde sunulmalıdır. Öğrenmenin

---

¹ Seda ATAMAN, Öğretim Yöntem ve Teknikleri, Yediiklim Eğitim Bilgisayar Yayıncılık, Ankara, 2014, s: 3.

² Hasan Can OKTAYLAR, Öğretim Yöntem ve Teknikleri, Yargı Yayınları, Ankara, 2013, s: 4.

³ OKTAYLAR, a.g.e., s: 5.

yakın çevreden, konulardan ve ilgilerden başlayarak uzak ülke, kıta, dünya, evren vb. şekilde düzenlenir⁴.

1.1.4. Ekonomiklik

Yaşantı; emek, zaman, materyal açısından uygun olmalıdır. “Bir taşla birkaç kuş vurma” anlamında, öğrenme yaşantıları birden fazla davranışı gerçekleştirici olmalıdır. Aynı zamanda diğer yaşantılarla tutarlı olmalıdır⁵.

1.1.5. Güncellik (Aktüalite)

Öğrencilerin yaşadıkları hayatın gerçekleriyle karşı karşıya gelmeleri için ders konularıyla, aktüel (güncel) olay ve sorunlar arasında ilişki kurularak öğretim yapılmalıdır. Derslerde, belirli gün ve haftalar ile özel anlam ve önemi olan günler, mahalli etkinlikler, güncel konularla ilişkilendirilerek ilgili tarihler de verilmelidir⁶.

1.1.6. Somuttan – Soyuta

İnsanlar daima somut olarak algıladıkları şeyleri daha rahat öğrenirler. Bu yüzden özgürlük, adalet, sevgi, cesaret gibi soyut kavramların öğretiminde somuta indirgeme yapılmalı yavaş yavaş soyuta gidilmelidir. Öğrenciler konular ile ilgili olabildiğince elle tutulup gözle görülebilecek nesnelere karşılaştırılmalıdır. Öğrenme materyali öğrencinin ne kadar çok sayıda duyu organına hitap ederse o kadar kalıcı öğrenmeler sağlar⁷.

1.1.7. Bilinenden Bilinmeyene

Öğrenciler bir şeyler öğrenirken, geçmişteki öğrendikleriyle yeni bildikleri arasında bağlantı kurarsa daha kolay öğrenir. Bu nedenle, öğrenme-öğretme sürecine

---

⁴ OKTAYLAR, a.g.e., s: 7.

⁵ OKTAYLAR, a.g.e., s: 8.

⁶ OKTAYLAR, a.g.e., s: 8.

⁷ Efe PARS, Halit DUMAN, Eğitim Bilimleri – Uygulamaya Dönük Tamamı Örnekli Konu Anlatımlı Set, İstiklal Yayın Dağıtım, Ankara, 2013, s: 194.

önce öğrencinin ne bildiğiyle başlanmalı sonra bilinmeyenlere doğru bir sıra izlenmelidir. Öğretmen kendi bildikleri ile değil öğrencinin bildikleri ile dersi işlemelidir⁸.

1.1.8. Hayatilik (Yaşama Yakınlık)

Öğrenciye uygun eğitim ortamı hazırlanırken hayatta karşılaşılabilecek durumlara, problemlere ve etkinliklere yer verilmelidir. Okul ortamı hayattan kopuk, yapay bir ortam olmamalı; hayata yakın, oradaki gerçeklikten uzak olmayan, öğrencinin hayatla bağlantısını kuran bir yaşantı sunmalıdır⁹.

1.1.9. Yapararak Yaşayarak Öğrenme (Aktivite, Etkin Katılım)

Aktivite (iş) ilkesine göre, geleneksel eğitim anlayışının aksine öğrenci sınıfta pasif dinleyici değildir. Tam tersine derse aktif katılım sağlayan, sorular yönelten, karşılaştırmalar yapan, araştıran, sonuca varan konumdadır¹⁰.

1.1.10. Açıklık (Ayanilik)

Açıklık ilkesinin iki anlamı bulunmaktadır. Bunlardan biri; öğretmenin ders konusunu ve düşüncelerini anlatırken öğrencinin seviyesine uygun, öğrencinin bildiği kelimelerle ve onun hemen kavrayabileceği cümle yapıları ile yakın çevresinden ve geçmiş bilgi ve tecrübelerinden örnekler vermesidir. Açıklık ilkesinin ikinci anlamı ise mümkün olduğu kadar fazla duyu organına hitap edilerek öğretimin somutlaştırılmasıdır¹¹.

---

⁸ PARS, DUMAN, a.g.e., s: 199.

⁹ ATAMAN, a.g.e., s: 4.

¹⁰ ATAMAN, a.g.e., s: 5.

¹¹ ATAMAN, a.g.e., s: 8.

1.1.11. Basitten Karmaşığa (Kolaydan Zora)

Eğitimde öğrencinin üstesinden kolaylıkla gelebileceği etkinliklerle işe başlanmalı ve öğrenci adım adım daha zor etkinlikler içine sokulmalıdır. Öğrenciye üstesinden gelemeyeceği kadar zor görevler yüklenmesi veya öğretmenin önce zor ve karmaşık konuları anlatarak işe başlaması sonucu yaşanacak başarısızlık duygusu, öğrencilerin daha sonraki öğrenmelerini de olumsuz yönde etkiler¹².

1.2. Eğitim Durumlarının Kalitesini Etkileyen Değişkenler

1.2.1. İpucu

Öğrenme-öğretme sürecinde öğrenciye neyi, nasıl ve niçin öğreneceğini gösteren mesajların tümüne verilen isimdir. Diğer adı işaret ve açıklamalardır. Jestler, mimikler, model ya da gerçek örnekler, sözlü ya da yazılı hedef ifadeleri, yönergeler ve sorular ipucu niteliği taşır. İpucu öğrenciyi doğru davranışa yönlendiren ifadelerdir. İpuçları öğretmenden öğrenciye doğru verilir¹³.

1.2.2. Pekiştirme

Pekiştirme bir davranışın tekrar edilme sıklığının uygun uyarıcılarla artırılması işlemidir¹⁴. Pekiştirme, davranışı bir daha göstermek için bireyi istekli hale getirir¹⁵.

1.2.3. Dönüt – Düzeltme

Öğrenme-öğretme sürecinde öğrenciye öğrenmelerinin yeterli ya da gösterdiği davranışın beklenen davranışa uygun olup olmadığının bildirilmesi işlemi

---

¹² ATAMAN, a.g.e., s: 12.

¹³ PARS, DUMAN, a.g.e., s: 132.

¹⁴ Şeref TAN, Öğretim İlke ve Yöntemleri, Pegem Akademi, 4. Baskı, Ankara, 2009, s: 14.

¹⁵ PARS, DUMAN, a.g.e., s: 132.

dönüt; öğrencinin öğrenme eksiklerinin giderilmesi, beklenenden farklı davranışın ortadan kaldırılması ve beklenen davranışın öğretilmesi işlemi düzeltmedir¹⁶.

1.2.4. Etkin Katılım

Katılım, öğrencinin derse iştirak etmesidir. Aktif ve pasif olmak üzere iki tür katılım vardır. Aktif katılım gösteren öğrenciler derse hem fiziksel, hem de zihinsel olarak katılır. Öğrencinin derse katıldığı gözlenebilir ve tercih edilen türdür. Öğrenci not tutma, soru sorma, parmak kaldırma gibi etkinliklerde bulunur. Pasif katılım gösteren öğrenciler sadece zihinsel olarak derstedir. Bu katılım şeklinin gözlenmesi güçtür. Öğrenci sessiz bir şekilde dersi dinler¹⁷.

1.3. Spektrum Öğretim Stilleri

Spektrum öğretim stilleri 11 değişik senaryodan oluşmaktadır. Bunlar aşağıda sırayla açıklanmaya çalışılmıştır.

1.3.1. Komut - Stil A

Bu stile klasik stilde denebilir. Komut stilde, öğretmen, etkinlikle ilgili bütün kararları verir; öğrenci ise, öğretmen tarafından verilen kararları izleyerek kendinden istenenleri yapar. Bir başka deyişle, öğrenci, öğretmenin vereceği komuta göre davranır. Öğretmen, öğrencilerin harekete ne zaman başlayıp ne zaman bitirecekleri, duruşları, hareketleri kaç kez tekrar edecekleri ve hareketler arasında ne kadar süre duracakları gibi bütün kararları kendisi verir. Böylece, belirlenen birtakım amaçlara ulaşılabilir¹⁸.

---

¹⁶ TAN, a.g.e., s: 16.

¹⁷ PARS, DUMAN, a.g.e., s: 133.

¹⁸ Dilaver NEBİOĞLU, Beden Eğitimi Dersi Genel Esasları ve Planlaması Denetimi, Nobel Yayın Dağıtım, 2. Baskı, Ankara, 2006, s: 128.

1.3.1.1. Komut Stilinde Hedefler

- Ü Uyarıcıya anında tepki,
- Ü Aynılık,
- Ü Uyma,
- Ü Eşzamanlı performans,
- Ü Önceden belirlenmiş bir modele bağlı kalma,
- Ü Bir modelin taklit edilmesi,
- Ü Tepkinin açıklığı ve doğruluğu,
- Ü Grubun ortak ruh durumunun yükseltilmesi,
- Ü Zaman kullanımında verimlilik,
- Ü Güvenirlilik¹⁹.

1.3.1.2. Komut Stilinin Uygulanmasında Kaçınılması Gereken Noktalar

- Ü Hareketlerin uygulanmasında sınıf eş zamanlı değildir. Öğretmen dersin akışındaki hız ve ritmi zaman zaman gözden geçirmelidir.
- Ü Öğretmenin verdiği komut sinyalleri rahatsız edici oluyor olabilir. Öğretmen değişik sinyaller düşünmelidir.
- Ü Aynı çalışmanın gereğinden fazla yinelenmesi ilgi dağınıklığına, sıkıntıya ve yorgunluğa neden olabilir. Bu durum göz önünde bulundurulmalıdır.
- Ü Davranışların uygulanması sırasında sınıf içinde birkaç öğrencinin hareketi yapma zorluğundan dolayı ders uygulaması kesintiye uğrayabilir. Bu durumun önüne geçilmelidir.
- Ü Ders işleme sırasında öğretmenin hep aynı yerde duruyor olması sakınılacak durumlardandır. Öğretmenin öğrenciler arasında gezinmesi kişisel ve özel dönüt sağlama olanağı sağlar²⁰.

---

¹⁹ Ali DEMİRCİ, İlköğretimde Beden Eğitimi Uygulamaları, Değişim Yayınları, 1. Baskı, İstanbul, 2006, s: 32.

²⁰ DEMİRCİ, a.g.e., s: 35.

1.3.1.3. Komut Stilinin Sonuçları

- ü Konu sabittir. Tek bir standardı yansıtır.
- ü Konu, anında anımsamalara ve tekrar edilen performans yoluyla öğrenilir.
- ü Konu, uyarıcı-tepki işlemiyle taklit edilebilen ve kısa bir sürede öğrenilebilen bölümlere ayrılabilir.
- ü Konuyu belirlemede uzman olan öğretmendir.
- ü Anımsama ne kadar hızlı olursa, öğrenci konunun başka bir yönüne geçmede o kadar yeterli olacaktır.
- ü Bireysel farklılıklara yer yoktur. Belirlenen konunun taklit edilmesi beklenir.
- ü Sık yapılan taklitler yoluyla, grup çalışmayı aynı şekilde yapabilir.
- ü Öğrenci hızı ilerleme gösterecektir.
- ü Temel performans hedefi, modeli uygulamada kişisel sapmaları ortadan kaldırmaktır²¹.

Sonuç olarak; Komut stili, azarlamının ve otoritenin bir sembolü haline getirilmediği sürece zaman zaman kullanılabilir; ancak, öğrencinin bilişsel gelişimine ve yaratıcılığına katkısı olmadığı, çoğunlukla kaçınılması gereken bir stildir²².

1.3.2. Alıştırma - Stil B

Alıştırma stili, beden eğitiminde en çok kullanılan stillerden biridir. Bu stille yapılan çalışmada ağırlık etkinliğin yapılmasına ayrılır. Öğrenciler, kullanacakları araçlar ve hareketlerle ilgili bilgi edinebilirler ve yeterince alıştırma yapmaya zaman ayırabilirler. Amaç, öğrenciye mümkün olduğu kadar çok uygulama imkanı sağlamaktır. Bu stilde, konu ile ilgili ön bilgileri, araç ve gereçleri tanıtmayı, disiplin

---

²¹ Muska MOSSTON, Sara ASHWORTH, Çeviren: Eda TÜZEMEN, Düzenleme: Doç. Dr. Gıyasettin DEMİRHAN, Beden Eğitimi Öğretimi, Bağırhan Yayınevi, Ankara, 2004, s: 20-21, Teaching Physical Education, 1992, Macmillan Publishing Company.

²² Hikmet ARACI, Yapılandırmacı Yaklaşımla Beden Eğitimi ve Spor Etkinlikleri, Nobel Yayın Dağıtım, 1. Baskı, Ankara, 2007, s: 18.

sağlama ve kontrolü öğretmen yaparken, birtakım konularda karar verme işi, öğretmenden öğrencilere aktarılmıştır²³.

1.3.2.1. Ağıştırma Stilinde Hedefler

- Ü Duruş,
- Ü Yer,
- Ü Çalışmaların sıralanması,
- Ü Başlama zamanı,
- Ü Hız ve ritim,
- Ü Durma zamanı,
- Ü Aralık,
- Ü Giyim kuşam,
- Ü Açıklık getirmek için başlangıç soruları²⁴.

1.3.2.2. Ağıştırma Stilinin Sonuçları

- Ü Öğretmen temkinli karar verme gelişimine önem verir.
- Ü Öğretmen, hem öğretmenin hem de öğrencinin bir stilin değerlerinin ötesine geçebilecekleri düşüncesini kabul eder.
- Ü Öğrenciler, bireyselleşme sürecinde yer alırken, kendi kararlarının yaratacağı sonuçlardan sorumlu tutulabilirler.
- Ü Öğrenciler bağımsız çalışmanın başlangıcını deneyebilirler²⁵.

Sonuç olarak; Ağıştırma stili, hem öğretmen hem de öğrenci için ayrılma işlemini başlatır. Öğretmen öğrenci ilişkisinde, bu stil tarafından sunulan sorumluluklara ve bağımsızlığa davet eden bir gerçek ortaya çıkar. Fiziksel, toplumsal ve devinişsel (duygusal) gelişim, komut stiline oranla üst düzeydedir²⁶.

---

²³ NEBİOĞLU, a.g.e., s: 128.

²⁴ DEMİRCİ, a.g.e., s: 35-36.

²⁵ MOSSTON, ASHWORTH, a.g.e., s: 29-30.

²⁶ ARACI, a.g.e., s: 19.

1.3.3. Eşli Çalışma (İş Birliği) - Stil C

Eşli çalışma stilinde öğrenciler eşleştirilerek çalışma yaparlar ve çalışmalarda her eş belli bir görevi yerine getirir. Eşlerden biri istenen hareketi yapar ve hareketle ilgili kararları verir. Diğeri ise, yapılan hareketi gözler, öğretmenin verdiği ölçütlere dayalı olarak eşinin performansı ile ilgili bilgi verir. Bu stilde öğretmen ders öncesi kararları verir ve performans ölçütlerini öğrenciye aktarır. Ancak, önceki stillerde öğretmenin sorumluluğunda olan değerlendirmeyi bu stilde gözlem yapan öğrenci yapar. Eşli çalışma stilinin temel amacı, öğrenciler arasında toplumsal hoşgörü ile iletişimin gelişmesini sağlamaktır²⁷.

1.3.3.1. Eşli Çalışma Stilinin Öğrenciye Yüklelediği Görevler

- Ü Yönteme özgü toplumsallaşma sürecine katılmak, bir eşle karşılıklı olarak dönüt sunmak ve ele almak.
- Ü Uygulama sürecinin aşamalarına katılmak: Partnerin performansını gözlemlemek, performansı ölçütlere göre değerlendirmek, sonuçlar çıkarmak ve bu sonuçları eşe bildirmek.
- Ü Başarılı olmak için sabırlı, hoşgörülü ve ciddi olmak.
- Ü Olası dönüt seçeneklerini çalışmak.
- Ü Eşlerin başarılı olduğunu görme ödülünü yaşamak.
- Ü Çalışmanın ötesinde toplumsal bir bağ geliştirmek²⁸.

1.3.3.2. Eşli Çalışma Stilinin Sonuçları

- Ü Öğretmen, gözlemci ve uygulayıcı arasındaki toplumsallaşmayı, eğitimde amaçlanan bir hedef olarak kabul eder.
- Ü Öğretmen, öğrencilerin birbirlerine doğru nesnel dönüt vermesinin ve öğretmenin önemini bilir.

---

²⁷ NEBİOĞLU, a.g.e., s: 129.

²⁸ DEMİRCİ, a.g.e., s: 38.

- Ü Öğretmen, davranışını A ve B stillerinin ötesine geçirmeye isteklidir ve öğrencilerin fazladan kararlar verme ile ilgili bu yeni görevlerini öğrenmeleri için gerekli olan süreyi tanır.
- Ü Öğretmen, kendilerine devredilen fazladan kararlar alma konusunda öğrencilere güvenir.
- Ü Öğretmen, kendisinin bilgi, değerlendirme ve dönüt için tek kaynak olmadığı gerçeğini kabul eder.
- Ü Öğrenciler yardımlaşma görevlerine girebilir ve fazladan kararlar verebilirler.
- Ü Öğrenciler, öğretmeni A ve B stillerinde olduğundan farklı bir konumda görebilir ve kabul edebilirler.
- Ü Öğrenciler, öğretmen sürekli yanında olmadan (ölçüt çizelgesi yardımıyla), iki taraflı bir ilişki içinde öğrenmeye zaman harcayabilirler²⁹.

Sonuç olarak; Eşli çalışma stili, üçlü etkileşim düşünüldüğünde toplumsal bir olaydır, ancak iki gözlemci ve bir uygulayıcı düşünüldüğünde, gözlemcilerden biri için olumsuzluklar getirebilir. Fiziksel gelişim açısından yeterli değildir, ancak toplumsal ve duygusal gelişimi üst seviyeye ulaştırır. Zaman zaman, işlenecek konunun niteliğine göre kullanılması gereken bir yöntemdir³⁰.

1.3.4. Kendini Denetleme - Stil D

Kendini denetleme stilinde öğrenciler, öğretmenin belirlediği ölçütlere göre, kendi yaptıkları hareketlerin değerlendirilmesini yaparlar. Böylece kendi performanslarının düzeyi ile ilgili kararlara varırlar. Kendi performans gelişimlerini belirlemek için, yaptıkları hareketleri öğretmenin belirttiği ölçütlerle karşılaştırırlar. Bu stilde öğretmenin görevi, öğrencilerin kendilerini doğru olarak değerlendirmelerine yardımcı olmaktır. Ancak öğretmen, öğrencilerin performansları ile ilgili herhangi bir değerlendirmede bulunmaz. Öğretmen, öğrencilere komut

---

²⁹ MOSSTON, ASHWORTH, a.g.e., s: 57.

³⁰ ARACI, a.g.e., s: 20.

vermek yerine performansları ile ilgili birtakım sorular sorarak onlara kendilerini doğru bir biçimde değerlendirebilme olanağını verir³¹.

1.3.4.1. Kendini Denetleme Stilinin Sonuçları

- Ü Öğretmen, öğrencinin bağımsızlığına önem verir.
- Ü Öğretmen, öğrencilerin kendini denetleme sistemini geliştirme becerilerine önem verir.
- Ü Öğretmen, bu işlem sırasında öğrencinin dürüstlüğüne güvenir.
- Ü Öğretmen, alıştırmaların uygulanmasının yanı sıra, kendini denetleme işlemi ile ilgili sorular sormak için de yeterli sabıra sahiptir.
- Ü Öğrenci kendi başına çalışabilir ve kendini denetleme işlemine katılabilir.
- Ü Öğrenci kendi sınırlarını, başarılarını ve başarısızlıklarını belirleyebilir.
- Ü Öğrenci, kendini denetlemeyi, gelişim için dönüt olarak kullanabilir³².

Sonuç olarak; Fiziksel ve toplumsal gelişim açısından en alt düzeyde gelişim görülür. Öğrenciler harekete ilişkin içsel dönütler geliştirebilirler. Duygusal özellikler üst düzeydedir³³.

1.3.5. Katılım - Stil E

Öğrencilere etkinliklerde daha çok özgürlük tanınması ve onların ilgisini çekmesi nedeniyle, katılım stili öğrenciler için oldukça heyecan verici bir stildir. Bu stilin uygulanmasında, öğretmen, öğrencilerin çalışmalarında bağımlı olacakları bir ölçüt öne sürmez. Bu nedenle, hiçbir öğrenci belli bir ölçüte dayalı olarak etkinlikte bulunma zorunluluğu duymayacağı için, yapılacak etkinliğe katılmaktan kaçınmaz. Bu stilde önemli olan, etkinliklere bütün öğrencilerin katılmasını sağlamaktır³⁴.

---

³¹ NEBİOĞLU, a.g.e., s: 129.

³² MOSSTON, ASHWORTH, a.g.e., s: 83.

³³ ARACI, a.g.e., s: 20.

³⁴ NEBİOĞLU, a.g.e., s: 130.

1.3.5.1. Katılım Stilinin Amaçları

- Ü Öğrencilerin katılımını sağlamak.
- Ü Bireysel farklılıklara dayalı bir ortam yaratmak.
- Ü Kişiyeye beceri düzeyinde harekete başlama fırsatı vermek.
- Ü Harekette başarılı olmak için geriye dönme fırsatı vermek.
- Ü Kişinin amaçladığı ile performans gerçeği arasındaki bağlantıyı görmesini sağlamak³⁵.

1.3.5.2. Katılım Stilinin Sonuçları

- Ü Öğretmen, planların bazılarını dışarıda bırakmaya, bazılarını da katılıma yönelik olarak hazırlarken, karşıt-olmama düşüncesi anlayışını genişletebilir.
- Ü Ortamların, öğrencinin amaç ile gerçek arasındaki ilişkiyi denemesine yönelik olarak düzenlenmesi anlamına gelir.
- Ü Öğrenci, amaç ile gerçek arasındaki farkı kabul etmeyi ve bazen de bu ikisinin arasındaki farkı azaltmayı öğrenme fırsatına sahiptir³⁶.

Sonuç olarak; Bu stil, her öğrencinin bireyselleşmesini artırmak için kullanılır. Kendi kararlarını vermede özgür oldukları için fiziksel gelişim en üst seviyede gerçekleşir. Buna bağlı olarak toplumsal gelişim negatif yönde kalır. Bilişsel alandaki pozisyon üst seviyeye yakındır, çünkü öğrenciler kendi ölçütlerini kullanma kararını verirler³⁷.

1.3.6. Yönlendirilmiş Buluş - Stil F

Bu stil ile öğrencilere çevrelerini keşfedebilme, problemlere çözüm bulabilme, değişen koşullara karşı esnek olabilme ve onlara uyum gösterebilme ve değerlerle ilgili kararlar verebilme olanakları verilir. Ancak, bütün bunlarda etkili

---

³⁵ DEMİRCİ, a.g.e., s: 41.

³⁶ MOSSTON, ASHWORTH, a.g.e., s: 94.

³⁷ ARACI, a.g.e., s: 21.

olabilmek için öğrencinin keşfedebilme sınırını geçmesine yardımcı olunmalıdır. Bu sınır, öğrencinin konu ile ilgili düşünce, kavram ve sınırlılıklara yanıt aradığı ve bilgide ilerlemesine katkıda bulunduğu yeri belirtir³⁸.

1.3.6.1. Yönlendirilmiş Buluş Stilinin Amaçları

- Ü Öğrenciyi belirli bir buluş sürecine sokmak.
- Ü Öğrencinin bulduğu yanıt ile öğretmenin sorduğu uyarıcı (soru) arasında kusursuz bir ilişki geliştirmek.
- Ü Mantıksal olarak bir olgunun bulunmasına yol açan, sıralı buluş becerilerini geliştirmek.
- Ü Hem öğrencide, hem de öğretmende buluş işlemi için gerekli sabrı oluşturmak³⁹.

1.3.6.2. Yönlendirilmiş Buluş Stilinin Sonuçları

- Ü Öğretmen buluş sınırını geçmeye isteklidir.
- Ü Öğretmen, hareketin yapısını çalışmak ve uygun soru (ipucu) dizisi düzenlemek için zaman ayırmaya isteklidir.
- Ü Öğretmen öğrencinin bilişsel kapasitesine güvenir.
- Ü Öğretmen yanıtı beklemek için isteklidir ve öğrenci yanıtı bulana kadar bekleyecektir.
- Ü Öğrenci bir olguyu keşfetmesini sağlayacak küçük buluşlar yapabilecek yetenektedir⁴⁰.

Sonuç olarak; Öğrencinin dikkatini çekmek ve konunun ayrıntılarını öğrenmek için merak uyandırır. Bu nedenle bilişsel-duygusal gelişim üst düzeydedir⁴¹.

---

³⁸ NEBİOĞLU, a.g.e., s: 130.

³⁹ DEMİRCİ, a.g.e., s: 41.

⁴⁰ MOSSTON, ASHWORTH, a.g.e., s: 124.

⁴¹ ARACI, a.g.e., s: 22.

1.3.7. Problem Çözme (Tek Doğru) - Stil G

Öğretmen tek bir cevaplı problem tasarlar ve kendi hazırladığı görevleri öğrenciler tek başlarına, ikili eş olarak ya da grupta uygularken problemi, onların keşfetmelerine izin verir. Öğretmen problemi tasarlar ve öğrencilerin cevabı keşfetmelerine yardımcı olacak görevleri planlar. Öğrenci problemin çözümünü bulmaya çalışırken öğretmenin hazırladığı görevleri yapmaya çalışır. Kavramları ve stratejileri öğrenmek için oyunla iş birliği yapmakta harika bir stildir⁴².

1.3.8. Problem Çözme (Farklı Yollar Üretimi) - Stil H

Öğrenciler tek bir soruya bir ya da birden fazla cevap üretirler. Bu, problemin durumuna göre değişir. Yönlendirilmiş buluştaki gibi yönlendirici ipuçları verilmez. Öğrenci belirli parametreler çerçevesinde, seçilen konuya yönelik belirli çalışmalara girer; bilmenin ötesine geçmeye sevk eder. Araştırma sonucunda buluş ortaya çıkar⁴³.

1.3.8.1. Problem Çözme Stilinin Amaçları

- Ü Belirli bir konu alanına yönelik sorunların hazırlanması için, öğretmenin bilişsel becerilerini harekete geçirmek.
- Ü Beden eğitiminde, ortaya çıkan herhangi bir sorunun çözümüne yönelik, öğrencilerde bilişsel becerileri harekete geçirmek.
- Ü Öğretmen ve öğrencilerin kabul edilmiş geleneksel çözüm önerilerinin dışına taşarak, sorunlara farklı çözüm önerileri ile yaklaşımlarını sağlamak.
- Ü Öğretmen ve öğrenci arasında duygusal ve güven verici bağlar oluşturmak.

---

⁴² Oğuzhan YONCALIK, İlköğretim II. Kademe I. Sınıf Beden Eğitimi Derslerinde Eşli Çalışma Stili Uygulamalarının Öğrenci Tutumuna ve Başarısına Etkisi, Doktora Tezi, Ankara, 2006, Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Üniversitesi, s: 32.

⁴³ ARACI, a.g.e., s: 22.

Ü Çözümlerin doğruluğunu kanıtlama ve onları belirli amaçlara yönelik düzenleme becerisini geliştirmek⁴⁴.

Sonuç olarak; Fiziksel, devinişsel, duygusal özellikle bilişsel gelişim üst düzeydedir. Problem çözme ile öğretme ve öğrenme, kendiliğinden bir dayanıklılık yaratır. Başka bir yol olduğunu bilmek, bilişsel işlemi ayakta tutar, araştırmaya ve bulmaya yol açar. Sınır boyutu yoktur. Öğrenciyi daha fazla bulmaya, çözüm üretmeye, seçenek ve düşünce aramaya teşvik eder⁴⁵.

1.3.9. Öğrencinin Tasarımı - Stil I

Öğrenci, bireysel kapasitesini yükseltmek için, öğretmenin yol göstericiliğinde etkinlikleri kendisi planlar, uygular ve değerlendirir. Soruyu düzenleyen kişi öğretmen olduğu için öğretmen ve öğrenci arasında kuvvetli bir bağ kurulur. Soruyu ve problemi öğrenci bulur ve düzenler⁴⁶.

Sonuç olarak; Öğrencinin kapasitesini geliştirmek için disiplinli bir yaklaşımdır. Bir düşünceyi araştırmak ve incelemek için sistematik bir modeldir. Duygusal gelişim üst düzeydedir, yapılacak çalışmaya göre de diğer özelliklerin gelişim düzeyi değişebilir⁴⁷.

1.3.10. Öğrencinin Başlatması - Stil J

İlk defa etkinliklere öğrenci kendisi başlamak için gönüllü olur ve etkinlikleri planlar, yapar ve değerlendirir. Hazırlık kararları ilk kez bu stilde öğretmenden öğrenciye devredilir. Duygusal gelişim üst düzeydedir, yapılacak çalışmaya göre de diğer özelliklerin gelişim düzeyi değişebilir⁴⁸.

---

⁴⁴ DEMİRCİ, a.g.e., s: 43.

⁴⁵ ARACI, a.g.e., s: 22.

⁴⁶ ARACI, a.g.e., s: 23.

⁴⁷ ARACI, a.g.e., s: 23.

⁴⁸ ARACI, a.g.e., s: 23.

1.3.11. Kendi Kendine Öğretim - Stil K

Kendini değerlendirmede öğrenciler, öğretmenin belirlediği ölçülere göre, yaptıkları hareketleri değerlendirerek kendi performans düzeyleriyle ilgili karara varırlar. Bu da, öğrencileri kendi performansları hakkında karar verme ve sorumluluk bilincini geliştirmeyi sağlar. Kendi sınırını ve güçlerini kabul edip kendisini buna göre yönlendiren ve değerlendiren öğrenci gerektiğinde bir alt harekete geçebilir. Araç-gerece fazla gereksinim duyulduğunda kalabalık sınıflarda uygulanması zordur. Bu stil sınıfta değil, bireyin kendini eğitmekle uğraştığı durumlarda gerçekleşir. Kendini denetlemeyle ilgili öğretimin uygulanacağı etkinliklerin başında hedef oyunları gelmektedir. Bowling, okçuluk ve dart oyunları hedef oyununun örnekleridir. Bu oyunların tümünde, dönüt etkinliğe özgü ve ona bağlıdır. Başarının derecesi katılımcılar tarafından olayın içinde görülür⁴⁹.

---

⁴⁹ YONCALIK, a.g.e., s: 34.

Tablo 1. Öğretim Stil Durumları⁵⁰.

Komut Stil A	Öğretmen becerileri parçalara böler ve beceriyi yapmanın doğru yolunu gösterir. Öğrenciler öğretmen söylediği zaman ve öğretmenin söylediği şekilde hareket etmeye çalışırlar. Öğretmen dönüt verir ve öğrenciler, öğretmenin modeline benzemeye çalışırlar.
Alıştırma Stil B	Öğretmen spor salonunda öğrencilerin bir becerinin farklı kısımlarını veya farklı beceriler üzerinde çalışacakları birkaç konum belirler. Öğrenciler konumların etrafında döner ve görevleri kendi hızlarında yaparlar. Öğretmen etrafta dolaşır ve ihtiyaç duyulduğunda yardım eder.
Eşli Çalışma Stil C	İki öğrenci öğretmenin tasarladığı bir görev üzerinde birlikte çalışır. Bir öğrenci pratik yaparken diğer öğrenci eşine dönüt verir. Öğrenciler birbirine iyi dönüt verebilmek için kontrol listesi kullanabilirler.
Kendini Denetleme Stil D	Öğrenciler bir görev üzerinde yalnız çalışırlar ve kendi yaptıklarını kendileri kontrol ederler. Görevi öğrenirken kendilerine dönüt verebilirler diye öğretmen onlara bir kontrol listesi verebilir.
Katılım Stil E	Öğretmen bir öğrenme görevi tasarlar ve birkaç zorluk düzeyi vardır. Öğrenciler çalışmak istedikleri zorluk düzeyini seçerler. Öğrenciler yeteneklerine uyması için görevin zorluk düzeylerini değiştirerek daha kolay veya daha zor yapabilirler.
Yönlendirilmiş Buluş Stil F	Öğretmen öğrencilerden bir hareket problemine, bir çözüm bulmalarını ister. Öğretmen öğrencilere bir dizi özel soru sorar ve öğretmenin onlardan bulmalarını istediği doğru cevabı keşfedene kadar öğrenciler cevaplarını denerler.
Problem Çözme: Tek Doğru Stil G	Öğrenciler mantıklı akıl yürütme kullanarak bir beceri veya kavramı öğrenirler. Öğretmen bir soru sorar ve öğrenciler akıl yürüterek farklı çözümler düşünürler. Soru hakkında eleştirel düşünerek ve çözümler deneyerek öğrenciler tek doğru çözümü bulabilir.
Problem Çözme: Farklı Yollar Üretimi Stil H	Öğretmen öğrencilerden bir hareket sorusunu çözmelerini ister. Öğrenciler öğretmenin sorusuna farklı hareket çözümleri bulmaya çalışırlar. Öğrencilerin soruya doğru cevap vermelerinin birden çok yolu vardır.
Öğrencinin Tasarımı Stil I	Öğretmen genel konuyu seçer ama öğrenme deneyimleriyle ilgili çoğu kararı öğrenci alır. Öğrenci, öğretmenin yönergeleri arasından neyin öğrenileceğine karar verir ve daha sonra öğretmenden danışmanlık alarak kişisel bir öğrenme programı tasarlar.
Öğrencinin Başlatması Stil J	Neyin öğrenileceğine olduğu gibi nasıl öğrenileceğine de öğrenci karar verir. Öğretmen ve öğrenci bazı ana ölçütler belirler, fakat ne ve nasıl öğrenileceğiyle ilgili tüm kararlardan öğrenci sorumludur. Öğrenci ihtiyaç duyduğunda öğretmen bilgiyle yardım edebilir.
Kendi Kendine Öğretme Stil K	Yeni bir şey öğrenmeyle ilgili tüm her şeye öğrenci karar verir. Öğretmenin katılmasını isteyip istemediklerine bile onlar karar verirler. Öğretmen öğrencilerin öğrenmeyle ilgili kararlarını kabul eder.

⁵⁰ Pamela Hodges KULİNNA, Donetta J. COTHRAN, Physical education teachers self-reported use and perceptions of various teaching styles, Learning and Instruction, 13 (2003), 601.

Tablo 2. Öğretim stilleri belirleme aracı tarafından öğretim stilleri ve yönetsel davranışlar tanımları⁵¹.

Tekrarlayıcı Stiller	
Komut Verme Stil A	Öğretmen tüm kararları alır. Öğretmen taklit etmeleri amacıyla öğrencilere bir görevi gösterir veya tarif eder, daha sonra onlara emirler vererek öğrencilerin alıştırmalarına yön verir. Öğrenciler sadece öğretmen tarafından tepki vermeleri istendiği zaman tepki verirler. Öğretmen, öğrencilerin performanslarını belirlenmiş görev ile uyum içinde olmasına dayanarak değerlendirir. <i>Örnek:</i> Bir tenis dersi sırasında öğrenciler öğretmenin gösterdiği servis hareketini taklit ederler.
Alıştırma Stil B	Öğretmen bir görev gösterir veya tarif eder ve öğrenciler görevi kendi hızlarında pratik yaparlar. Öğretmen, öğrencilere performans dönütü verir. <i>Örnek:</i> Öğretmen bir kriket dersinde bowlingi gösterir ve daha sonra öğrenciler pratik yaptıkça onlara sürekli dönüt verir.
Eşli Çalışma Stil C	Öğretmen bir görevi gösterir veya tarif eder. Öğrenciler daha sonra ikişerli olarak pratik yapar. Bir öğrenci (yapan) pratik yaparken diğeri (gözleyen) partnerinin performansını değerlendirir ve öğretmen tarafından sağlanan ölçütlere dayanarak dönüt verir. Pratik safhasında, öğretmen gözlemciye gözlemcinin görevini devralmamaya dikkat ederek yardım eder. <i>Örnek:</i> Öğretmen doğru disk atma tekniğini gösterir. Pratik safhasında, öğrenciler ikili olarak çalışır ve sırayla atış yapar ve dönüt verirler.
Kendini Denetleme Stil D	Öğretmen bir görev sunar. Öğrenciler kendi hızlarında pratik yaparlar fakat şimdi kendi performanslarını analiz etmekle sorumlular. Pratik sırasında, öğretmen performans dönütü sağlamaz. Onun yerine görevi, öğrencilerin kendi kendini denetleme becerilerini biraz keskinleştirmede onlara yardımcı olmaktadır. <i>Örnek:</i> Öğretmen doğru uzun atlama tekniğini gösterir. Pratik safhasında, öğrencilerden kendi performanslarını değerlendirmelerini ister.
Katılım Stil E	Öğretmen bir görevi farklı zorluk düzeylerine göre örnek olarak yapar. Pratik safhasının başında, öğrenciler en rahat olacaklarını hissettikleri zorluk düzeyini seçerler. Pratik sırasında, kendi performanslarını değerlendirmek ve yeni bir zorluk düzeyine geçecekleri zamanı belirlemelerinde öğretmen tarafından teşvik edilirler. <i>Örnek:</i> Öğretmen “bacakları ayırarak” yüksek atlama tekniğini gösterir ve öğrencilerin atlamayı denemek istedikleri yükseklik seviyelerine kendilerinin karar vermesine izin verir.
Üretici Stiller	
Yönlendirilmiş Buluş Stil F	Öğretmen cevap verildiğinde veya çözüldüğünde öğrencilerin istenen beceri veya kavramı keşfetmesine öncülük eden bir dizi soru sorar veya bir dizi fiziksel problemler kurar. <i>Örnekler:</i> (1) Bir yüzme dersi sırasında, öğretmen öğrencilerin geliştirilmiş pozisyon kavramını bulmaları ve anlamlarına yol açan suya dayamlılıkla ilgili bir dizi soru sorar. (2) Öğretmen öğrencilere biri “uzun ince” bir kortta ve diğeri “kısa geniş” bir kortta olmak üzere iki uygun durumda tenis oyununa katılmalarını ister. Öğrencilere daha sonra bu şartlarda rakiplerini nasıl en iyi şekilde hareket ettirdikleri sorulur, bu şekilde kesme vuruş, aşırma pası ve köşeleri kullanma kavramlarını bulurlar.
Farklı Yollar Üretimi Stil G	Öğretmen birçok muhtemel cevabı veya çözümü olan bir soru sorar veya fiziksel bir problem kurar. Öğrenciler daha sonra bulmaya ve alternatif cevapları ve çözümleri değerlendirmeye koyulurlar. <i>Örnekler:</i> (1) Öğretmen sınıfa uygun bir ekipman çeşidini getirir ve öğrenci gruplarından kendi vurucu/alan oyununu tasarlamalarını ister. (2) Yol veya alan dersi sırasında, öğretmen öğrencilere 1500 metre yarışına katılma durumunda deneyebilecekleri farklı stratejiler ortaya atmalarını ister.
Aşma Stil H	Öğrenciler problemleri saptar ve alternatif çözümler bulma veya değerlendirmeye koyulurlar. Öğretmen kolaylaştırıcı rolüne bürünür. Bu, yardım istendiğinde ve açıklık kazandırmak amacıyla soru sorulduğunda yardım sağlamayı içerir. <i>Örnek:</i> Bir tenis dersi sırasında, öğrencilerden hangi beceri ve stratejiler üzerinde çalışmaya ihtiyaç duyduklarına karar vermeleri, beceri gelişimini sağlayan faaliyetleri tasarlayıp bunlara katılmaları ve kendi performanslarını değerlendirmeleri istenir.
Yönetim Stil M	Bu, öğretmenin faaliyete yoğunlaştığı, öğretimle doğrudan ilişkili olmayan zamandır. Bu, dersleri başlatma ve bitirme, ekipmanları yönetebilmek, organize etmek, öğrenci davranışı ile ilgilenmek ve öğretim veya sınıf yönetimi dışındaki diğer görevleri içerir. <i>Örnek:</i> Öğretmen yüzme dersine katılan öğrencilere duba dağıtır.

⁵¹ Matthew D. CURTNER - SMÍTH, Dianne L. HASTY, Lain G. KERR, Department of Kinesiology, College of Education, University of Alabama, Tuscaloosa, Alabama, 2001, 337.

1.4. Beden Eğitiminde Öğretim Yöntemlerinin İlkeleri

- Ü Her yöntem vücuda uygun olmalıdır (dolaşım, solunum, sindirim sistemine zarar vermemelidir).
- Ü Hareketler yapılırken kolay, basit ve koordineli olarak rahatlıkla neşe içinde yapılmalıdır.
- Ü Hareketi öğrenecek kişi, hareketin içinde deneyerek öğrenmelidir.
- Ü Yöntem çevreyi sindirme özelliğinde olmalıdır (benimseme ve özümseme).
- Ü Araçlarla bütünleşmelidir.
- Ü Her yöntem; yaş, cinsiyet farklılıklarını göz önünde tutarak, gelişme çağlarını etkileyecek şekilde farklı farklı olmalıdır⁵².

Öğretmenin yöntem ve teknikleri uygularken dikkat etmesi gereken hususlar;

- Ü Ünite konularının işlenişi, basitten karmaşığa, bilinenden bilinmeyene ve kolaydan zora doğru bir sırada ele alınmalıdır.
- Ü Öğrencilerin konuları tam olarak anlamaları, yorumlama, analiz ve sentez edebilmeleri için; problem çözme, tartışma, açıklama, canlandırma ve yeniden yapılandırma gibi teknikler kullanılmalıdır.
- Ü Beden eğitimi ve spor bilgileri sadece sınıfla sınıflandırılmamalı, öğrencilerin, kütüphaneler, spor merkezleri, spor salonları ve spor yüksek okulları gibi kurumlardaki kaynaklardan yararlanmasına imkan sağlanmalıdır.
- Ü Beden eğitimi ve spor eğitiminin teorik bilgilendirme süreçlerinde, dersin içeriğine uygun olacak şekilde panel, seminer, münazara gibi etkinlikler de düzenlenmelidir.
- Ü Öğrencilerin beden eğitimi ve sporla ilgili bilimsel yayın, kitap ve dergi gibi materyalleri temin ederek bunları okuma, yorumlama, açıklama ve anlatma etkinliklerine imkan sağlanmalıdır.

---

⁵²Ahmet ÇÖNDÜ, Beden Eğitimi ve Sporda Özel Öğretim Yöntemleri, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara, 1999, s: 94.

- Ü M.E.B.'in belirlediği beden eğitimi ve spor alanlarıyla ilgili kaynaklar tavsiye edilmelidir.
- Ü Beden eğitimi ve sporun toplumsal boyutu hakkında öğrenciler araştırmaya yönlendirilmeli, araştırma sonuçları sınıf ortamında tartışmaya açılmalıdır.
- Ü Öğrenci kazanımları sadece işlendiği konuda değil, diğer konularda da pekiştirilmelidir.
- Ü M.E.B. okul spor hizmetleri ve izcilik dairesinin faaliyetleri araştırılarak bu etkinlikler öğrenciler arasında da uygulanacak şekilde organize edilmelidir.
- Ü Zümre öğretmenleri, yıllık planda yer alacak konuları, dönemin ihtiyacı olan bilgilere göre planlamalıdır⁵³.

1.5. Araştırmanın Amacı ve Önemi

Beden eğitimi alanında öğretim yaklaşımları ve yöntemlerini ele alan en önemli çalışma Mosston ve Ashworth'un (2002) Öğretim Stilleri Spektrumu'dur. Bu çalışmada öğretim yaklaşımları "Sunuş - Öğrenmenin Yeniden Ortaya Çıkması - Bilinen, Geçmiş" ve "Buluş - Yeni Bilginin Üretilmesi" olmak üzere iki ana öğretim yaklaşımı içinde ele alınır ve "Sunuş"un altında 5, "Buluş"un altında 6 olmak üzere, toplam 11 öğretim yöntemini içerir. Bu öğretim yöntemleri beden eğitimi alan yazınında "Öğretim Stili" olarak ele alınır.

---

⁵³ MEB, Beden Eğitimi Bilimine Giriş Dersi "Ortaöğretim Programı - 9. Sınıf", Erzurum, 2006, s: 8-9.

Tablo 3. Tekrarlayıcı ve Üretici öğretim stilleri spektrumu⁵⁴.

Öğrenme Stilleri	
Tekrarlayıcı "Öğrenmenin Yeniden Ortaya Çıkması - Sunuş Yöntemi" Stiller	Üretici "Yeni Bilginin Üretilmesi - Buluş Yöntemi" Stiller
Komut - Stil A	Yönlendirilmiş Buluş - Stil F
Alıştırma - Stil B	Problem Çözme: Tek Doğru - Stil G
Eşli Çalışma - Stil C	Problem Çözme: Farklı Yollar Üretimi - Stil H
Kendini Denetleme - Stil D	Öğrencinin Tasarımı - Stil I
Katılım - Stil E	Öğrencinin Başlatması - Stil J
	Kendi Kendine Öğretme - Stil K

Stillerin sunuş yolundaki komut stilinden (A), buluş yolundaki bireysel çalışma (K) stiline doğru, öğretene merkezlikten öğrenene merkezliliğe doğru bir geçiş gösterdiği kabul edilir.

Bu araştırmada, ortaokul ve lisede görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin derslerinde kullandığı öğretim stillerine yönelik bilgilerini tespit etmek amaçlanmıştır. Elde edilen analiz sonuçları cinsiyet, mesleki kıdem ve görev yaptığı okul türü bakımından karşılaştırılmıştır. Bu araştırmaya yön veren araştırma soruları ise şunlardır:

- ü Öğretmenlerin öğretim stillerini kullanma düzeyleri nedir?
- ü Öğretmenlerin cinsiyeti (erkek, bayan), mesleki kıdem "hizmet süresi" (0-9 yıl, 10 yıl ve üstü) ve görev yaptıkları okul türü "eğitim verdikleri düzey" (ortaokul, lise) açısından öğretim stillerini kullanma düzeyleri fark yaratmakta mıdır?

⁵⁴ Mitchell HEWITT, Self Identified Teaching Styles of Junior Development and Club Professional Tennis Coaches in Australia, University of Southern Queensland, 2010, 2.

2. GEREÇ VE YÖNTEMLER

2.1. Araştırmanın Modeli

Bu araştırma betimsel bir araştırmadır. Ortaokul ve Lisede görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin derslerinde kullandığı öğretim stillerine yönelik bilgilerini tespit etmek amacıyla ilişkisel tarama modeli biçiminde gerçekleştirilmiştir.

2.2. Çalışma Grubu

Çalışmanın örneklemini 2014-2015 eğitim-öğretim yılında T.C. MEB'de görev yapan toplam 244 beden eğitimi öğretmeni oluşturmuştur. 244 öğretmenin 79'u (%32.4) bayan, 165'i (%67.6) erkektir. Öğretmenlerden 148'i (%60.7) ortaokul düzeyinde, 96'sı (%39.3) lise düzeyinde eğitim verdiğini; 216 (%88.5) öğretmen lisans eğitimi, 28 (%11.5) öğretmen lisansüstü (Yüksek Lisans, Doktora) eğitimi yaptığını; 162 (%66.4) öğretmen mesleki kıdeminin 0-9 yıl arasında, 82 (%33.6) öğretmen 10 yıl ve üstünde olduğunu belirtmiştir.

2.3. Verilerin Toplanması

Veri toplama aracı olarak Mosston ve Ashworth'un (2002) "Öğretim Stilleri Spektrumu", Hewitt (2010) "Self Identified Teaching Styles of Junior Development and Club Professional Tennis Coaches in Australia - Avustralya'da Genç Gelişimi ve Kulüp Profesyonel Tenis Koçlarının Kendinden Tanımlı Öğretim Stilleri" çalışmasından Türkçeye çevrilerek kullanılmıştır. Ankette bulunan 11 soru, araştırmacılar ve birbirinden bağımsız 2 İngilizce Öğretmeni tarafından Türkçeye çevrilmiş ve bu 3 çeviri karşılaştırılarak ölçeğin Türkçe haline karar verilmiştir.

Ankette 11 farklı öğretim stiline (Komut-A Stili, Alıştırma-B Stili, Eşli Çalışma-C Stili, Kendini Denetleme-D Stili, Katılım- E Stili, Yönlendirilmiş Buluş-F

Stili, Problem Çözme: Tek Doğru-G Stili, Problem Çözme: Farklı Yollar Üretimi-H Stili, Öğrencinin Tasarımı-I Stili, Öğrencinin Başlatması-J Stili, Kendi Kendine Öğretme-K Stili) ilişkin 11 senaryo bulunmaktadır. Ankette her bir öğretim stiline ait toplam 11 senaryo bulunmakta ve bu senaryolar 5'li Likert tipi (Hiçbir Zaman, Nadiren, Bazen, Sık Sık, Genellikle) ölçekle değerlendirilmektedir.

Araştırmacı tarafından "sosyal paylaşım sitelerinde" bulunan, beden eğitimi öğretmenlerinin ve sporla uğraşan kişilerin oluşturduğu (Türkiye Beden Eğitimi Öğretmenleri, Beden Eğitimi Öğretmenleri, Bedeneğitimi.gen.tr) gruplarda anketin linki paylaşılmış, ayrıca bu gruba üye olan toplam 650 beden eğitimi öğretmenine e-posta olarak gönderilmiştir. Anket soruları, gerekli açıklamalar yapılarak serbest zaman dilimleri içerisinde gönüllü beden eğitimi öğretmenleri tarafından doldurulmuştur. Katılımcıların anketleri doldurmak için harcadıkları süre yaklaşık 10-15 dakikadır.

2.4.Verilerin Analizi

Bu araştırmanın bağımsız değişkenleri öğretmenlerin cinsiyetleri, mesleki kıdemleri ve görev yaptığı okul türleridir. Verilerin normal dağılım gösterip göstermediğinin tespiti için Shapiro-Wilk testine başvurulmuştur. Analiz sonuçları verilerin normal dağılım sergilediğini göstermiştir. Araştırma verilerinin analizinde yüzde "%", frekans "F", standart sapma "S-SS" ve bağımsız gruplar arası t-testi'nden yararlanılmıştır. Tüm analizlerde 0.95 güven katsayısına göre karar verilmiştir.

3.BULGULAR VE YORUM

Bu araştırma 244 beden eğitimi öğretmeni üzerinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya katılan öğretmenlerin cinsiyet dağılımları, mesleki kıdem yılı dağılımları, eğitim durumu dağılımları, görev yaptığı okul türü dağılımları, görev yaptığı coğrafi bölge dağılımları ile ilgili bilgilerin yer aldığı tablolar aşağıda verilmiştir.

Tablo 4. Beden eğitimi öğretmenlerinin cinsiyet dağılımları.

Cinsiyet	n	%
Erkek	165	67,6
Bayan	79	32,4
Toplam	244	100,0

Araştırmaya katılan 244 beden eğitimi öğretmenin %67.6'sı (n=165) erkek, %32.4'ü (n=79) bayan öğretmenden oluşmaktadır.

Tablo 5. Beden eğitimi öğretmenlerinin mesleki kıdem yılları dağılımları.

Mesleki Kıdem	n	%
0-9 yıl	162	66,4
10 yıl ve üstü	82	33,6
Toplam	244	100,0

Araştırmaya katılan 244 beden eğitimi öğretmenin %66.4'ünün (n=162) mesleki kıdem yılı 0-9 yıl arasında, %33.6'sının (n=82) mesleki kıdem yılı 10 yıl ve üstündedir.

Tablo 6. Beden eğitimi öğretmenlerinin lisans mezuniyet alanları eğitim durumu dağılımları.

Eğitim Durumu	n	%
Lisans	216	88,5
Yüksek Lisans	28	11,5
Toplam	244	100,0

Araştırmaya katılan 244 beden eğitimi öğretmenin %88.5'inin (n=216) lisans mezunu, %11.5'inin (n=28) yüksek lisans mezunu olduğu görülmektedir.

Tablo 7. Beden eğitimi öğretmenlerinin görev yaptığı okul türü dağılımları.

Okul Türü	n	%
Ortaokul	148	60,7
Lise	96	39,3
Toplam	244	100,0

Araştırmaya katılan 244 beden eğitimi öğretmenin %60.7'sinin (n=148) ortaokulda görev yaptığı, %39.3'ünün (n=96) lisede görev yaptığı görülmektedir.

Tablo 8. Beden eğitimi öğretmenlerinin görev yaptığı coğrafi bölge dağılımları.

Coğrafi Bölge	n	%
Akdeniz Bölgesi	15	6,1
İç Anadolu Bölgesi	75	30,7
Karadeniz Bölgesi	20	8,2
Doğu Anadolu Bölgesi	35	14,3
Güneydoğu Anadolu Bölgesi	29	11,9
Ege Bölgesi	22	9,0
Marmara Bölgesi	48	19,7
Toplam	244	100,0

Araştırmaya katılan 244 beden eğitimi öğretmenin %6.1'inin (n=15) Akdeniz Bölgesi'nde, %30.7'sinin (n=75) İç Anadolu Bölgesi'nde, %8.2'sinin (n=20) Karadeniz Bölgesi'nde, %14.3'ünün (n=35) Doğu Anadolu Bölgesi'nde, %11.9'unun (n=29) Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde, %9'unun (n=22) Ege Bölgesi'nde, %19.7'sinin (n=48) Marmara Bölgesi'nde görev yaptığı görülmektedir.

Tablo 9. Beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stillerine yönelik görüşleri.

Öğretim Stilleri	Hiçbir Zaman		Nadiren		Bazen		Sık Sık		Genellikle	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Komut - A	8	3,3	33	13,5	92	37,7	74	30,3	37	15,2
Alıştırma - B	4	1,6	13	5,3	42	17,2	116	47,5	69	28,3
Eşli Çalışma - C	31	12,7	63	25,8	72	29,5	53	21,7	25	10,2
Kendini Denetleme - D	43	17,6	65	26,6	60	24,6	49	20,1	27	11,1
Katılım - E	44	18,0	54	22,1	71	29,1	48	19,7	27	11,1
Yönlendirilmiş Buluş - F	27	11,1	55	22,5	49	20,1	82	33,6	31	12,7
Problem Çözme: Tek Doğru - G	26	10,7	54	22,1	80	32,8	61	25,0	23	9,4
Problem Çözme: Farklı Yollar Üretimi - H	29	11,9	32	13,1	79	32,4	64	26,2	40	16,4
Öğrencinin Tasarımı - I	44	18,0	62	25,4	61	25,0	55	22,5	22	9,0
Öğrencinin Başlatması - J	60	24,6	59	24,2	72	29,5	36	14,8	17	7,8
Kendi Kendine Öğretme - K	58	23,8	68	27,9	51	20,9	48	19,7	19	7,8

Komut - A Stilini (Öğretmen öğrencilerin hep birlikte, koreograf halinde veya koç tarafından belirlenen doğru adımlama ve ritmi "işaretleri" takip eden tam bir performans görüntüsü sergilediği çalışmayı seçer.) beden eğitimi öğretmenlerinin %3.3'ü "Hiçbir Zaman", %13.5'i "Nadiren", %37.7'si "Bazen", %30.3'ü "Sık Sık", %15.3'ü "Genellikle" tercih ettiklerini belirtmişlerdir.

Alıştırma - B Stilini (Öğretmen konu çalışmalarını, sayısını ve süre sınırını seçer, böylece öğrenciler bireysel ve özel olarak alıştırma yapabilir. Koç bütün öğrencilerin arasında dolaşır ve birebir geribildirim verir. Öğrenciler verilen bir zaman çerçevesi içerisinde çalışmalarını alıştırma yapmak için hızı ayarlamayı öğrenirler.) beden eğitimi öğretmenlerinin %1.6'sı "Hiçbir Zaman", %5.3'ü

"Nadiren", %17.2'si "Bazen", %47.5'i "Sık Sık", %28.3'ü "Genellikle" tercih ettiklerini belirtmişlerdir.

Eşli Çalışma - C Stilini (Öğretmen konu çalışmalarını seçer ve bir partner ile çalışmalarını bildirir. Bir öğrenci "yapan" çalışmayı alıştırma yaparken, diğer öğrenci "gözlemci" yapanın performansına anında geribildirim vermek için koçun hazırladığı değerlendirme ölçütünü "kontrol listesi" kullanır. Çalışmaları birinci grup bitirdiği zaman, öğrenciler rolleri değiştirir ve çalışmaların ikinci grubuna devam eder. Öğretmen, değerlendirme ölçütünün kullanımını ve geribildirim yorumlarının doğruluğunu onaylamak ve/veya gözlemcinin dikkatini değerlendirme ölçütündeki belirli performans detaylarına çekmek için gözlemci ile iletişime geçer.) beden eğitimi öğretmenlerinin %12.7'si "Hiçbir Zaman", %25.8'i "Nadiren", %29.5'i "Bazen", %21.7'si "Sık Sık", %10.2'si "Genellikle" tercih ettiklerini belirtmişlerdir.

Kendini Denetleme - D Stilini (Öğretmen konu çalışmalarını seçer ve öğrenciler için değerlendirme ölçütünü "performans kontrol listesi" hazırlar. Öğrenciler çalışmalarını bireysel olarak alıştırma yapar ve kontrol listesini kullanarak kendi performanslarını test ederler. Öğretmen onların öz değerlendirme yorumlarını dinlemek için, ya öğrencinin ölçütü kullanımını pekiştirmek ya da öğrencinin dikkatini değerlendirme ölçütündeki belirli performans detaylarına çekmek için öğrenciler ile özel olarak iletişime geçer.) beden eğitimi öğretmenlerinin %17.6'sı "Hiçbir Zaman", %26.6'sı "Nadiren", %24.6'sı "Bazen", %20.1'i "Sık Sık", %11.1'i "Genellikle" tercih ettiklerini belirtmişlerdir.

Katılım - E Stilini (Öğretmen konu çalışmalarını seçer ve her bir çalışma için çoklu zorluk dereceleri hazırlar. Öğrenciler performanslarına uygun olan zorluk seviyesini seçer. Eğer uygun olmayan seviyeler belirlenirse, öğrenci seviye seçimini değiştirebilir. Öğrenciler, öğretmenin hazırladığı performans kontrol listesini "ölçüt kağıdı" kullanarak performanslarını kontrol ederler. Öğretmen, öğrencilerin yaptığı seçimleri kabul etmek ve öğrencilerin değerlendirme sürecinin doğruluğunu onaylamayı netleştirmek üzere sorular sormak ve/veya öğrencinin dikkatini değerlendirme ölçütündeki belirli performans detaylarına çekmek için aralarında

dolaşır.) beden eğitimi öğretmenlerinin %18'i "Hiçbir Zaman", %22.1'i "Nadiren", %29.1'i "Bazen", %19.7'si "Sık Sık", %11.1'i "Genellikle" tercih ettiklerini belirtmişlerdir.

Yönlendirilmiş Buluş - F Stilini (Öğretmen bir öğrenciyi belirli sorular sorar; her bir sorunun sadece bir doğru cevabı vardır. Sorular mantıksal bir çerçevede sıralanır böylece her bir cevap, öğrenciyi adım adım beklenen düşünce, ilke, ilişki veya çözüme götürür.) beden eğitimi öğretmenlerinin %11.1'i "Hiçbir Zaman", %22.5'i "Nadiren", %20.1'i "Bazen", %33.6'sı "Sık Sık", %12.7'si "Genellikle" tercih ettiklerini belirtmişlerdir.

Problem Çözme: Tek Doğru - G Stilini (Öğretmen sadece belirli bir doğru karşılığı olan bir durum veya bir soru hazırlar -öyle ki yeni ve cevabını daha önceden öğrencilerin bilmediği durum veya soru- Öğrencilerin istenen cevabı sırayla ve mantıklı bir şekilde bulmaları amacıyla eleştirel düşünme yeteneklerini kullanmaları için onlara bireysel ve özel süre ayrılır.) beden eğitimi öğretmenlerinin %10.7'si "Hiçbir Zaman", %22.1'i "Nadiren", %32.8'i "Bazen", %25'i "Sık Sık", %9.4'ü "Genellikle" tercih ettiklerini belirtmişlerdir.

Problem Çözme: Farklı Yollar Üretimi - H Stilini (Öğretmen aynı probleme birden çok çözüm arayan bir veya bir dizi problem, durum veya soru hazırlar. Çalışma öğrenciler için yenidir; bundan dolayı, her bir öğrenciden belirlenmiş probleme birden çok çözüm üretirken yeni yollar keşfetmeleri beklenir. Koç, bir tek fikirden ziyade, birden çok fikrin üretilmesini kabul eder.) beden eğitimi öğretmenlerinin %11.9'u "Hiçbir Zaman", %13.1'i "Nadiren", %32.4'ü "Bazen", %26.2'si "Sık Sık", %16.4'ü "Genellikle" tercih ettiklerini belirtmişlerdir.

Öğrencinin Tasarımı - I Stilini (Öğretmen geniş bir çalışma konusu belirler. Bu konu içerisinde, her bir öğrenci kazanımlara ulaşmak için hedefleri ve aşamaları belirledikleri bir bireysel öğrenme programı oluşturmaktan sorumludur. Öğrenciler programı hazırlar, uygular, geliştirir ve bireysel öğrenme programları için performans değerlendirme ölçütü oluştururlar. Öğretmen, fikirlerin üretilmesine

kredi verir ve öğrenme programı hakkında bilgi almak ve açıklık getirmek için sorular sorar.) beden eğitimi öğretmenlerinin %18'i "Hiçbir Zaman", %25.4'ü "Nadiren", %25'i "Bazen", %22.5'i "Sık Sık", %9'u "Genellikle" tercih ettiklerini belirtmişlerdir.

Öğrencinin Başlatması - J Stilini (Bir öğrenci kendi öğrenme deneyimini planlamak için öğretmene istek sunar. Bu yaşantıda, öğrenci bütün kararları alır: çalışma konusu amacını, projeleri, uygulamaları seçer ve öğrenme deneyimi için değerlendirme ölçütü belirler. Öğretmen, öğrenci ne zaman ve nasıl isterse o zaman devreye girer. Öğretmen, öğrencinin başarılı uygulamalarını kabul eder ve öğrencinin planladığı ile yaptıkları arasında farklılıklar ortaya çıkarsa sorular yöneltir. Öğretmenin işi değerlendirmek değildir, bundan ziyade öğrenci istediği zaman belirtilen amaç ile yapılan arasında referans olarak bulunmaktır.) beden eğitimi öğretmenlerinin %24.6'sı "Hiçbir Zaman", %24.2'si "Nadiren", %29.5'i "Bazen", %14.8'i "Sık Sık", %7.8'i "Genellikle" tercih ettiklerini belirtmişlerdir.

Kendi Kendine Öğretme - K Stilini (Öğrenci, hem öğrenci hem de bütün öğrenme kazanımlarını belirleyen öğretmen rolünü üstlenir. Öğrenci, çalışma konusunun amacına, plana, uygulamaya ve öğrenme yaşantılarının değerlendirilmesine karar verir. Bu teknik, öğretmenden bağımsızdır ve öğretmen tarafından öğretilmez. Diğerlerinden geribildirim EĞER sadece öğrenci isterse gelir.) beden eğitimi öğretmenlerinin %23.8'i "Hiçbir Zaman", %27.9'u "Nadiren", %20.9'u "Bazen", %19.7'si "Sık Sık", %7.8'i "Genellikle" tercih ettiklerini belirtmişlerdir.

Tablo 10. Beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stillerine yönelik ortalama ve standart sapma değerleri.

Öğretim Stili	$\bar{X}$	SS
Komut - Stil A	3,41	1,008
Alıştırma - Stil B	3,95	,904
Eşli Çalışma - Stil C	2,91	1,179
Kendini Denetleme - Stil D	2,80	1,258
Katılım - Stil E	2,84	1,250
Yönlendirilmiş Buluş - Stil F	3,14	1,224
Problem Çözme: Tek Doğru - Stil G	3,00	1,131
Problem Çözme: Farklı Yollar Üretimi - Stil H	3,22	1,217
Öğrencinin Tasarımı - Stil I	2,79	1,235
Öğrencinin Başlatması - Stil J	2,55	1,207
Kendi Kendine Öğretme - Stil K	2,60	1,258

Elde edilen bulgulara baktığımızda sunuş yolu öğretim stilleri içinde yer alan komut ($\bar{X}=3.41$) ve alıştırma ($\bar{X}=3.95$) öğretim stilleri daha çok tercih edilirken; buluş yolu öğretim stilleri içinde yer alan öğrencinin başlatması ($\bar{X}=2.55$) ve kendi kendine öğretme ($\bar{X}=2.60$) stillerinin daha az tercih edildiği anlaşılmaktadır.

Tablo 11. Cinsiyete göre beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stillerine yönelik görüşleri.

Öğretim Stilleri	Cinsiyet	N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Komut - A	Erkek	165	3,32	1,000	242	1,903	,058
	Bayan	79	3,58	1,008			
Alıştırma - B	Erkek	165	3,93	,928	242	,690	,491
	Bayan	79	4,01	,855			
Eşli Çalışma - C	Erkek	165	2,87	1,145	242	,826	,410
	Bayan	79	3,00	1,251			
Kendini Denetleme - D	Erkek	165	2,82	1,302	242	,376	,708
	Bayan	79	2,76	1,168			
Katılım - E	Erkek	165	2,81	1,204	242	,541	,589
	Bayan	79	2,90	1,345			
Yönlendirilmiş Buluş - F	Erkek	165	3,08	1,197	242	1,081	,281
	Bayan	79	3,27	1,278			
Problem Çözme: Tek Doğru - G	Erkek	165	3,01	1,123	242	,039	,969
	Bayan	79	3,00	1,155			
Problem Çözme: Farklı Yollar Üretimi - H	Erkek	165	3,28	1,194	242	1,179	,239
	Bayan	79	3,09	1,263			
Öğrencinin Tasarımı - I	Erkek	165	2,80	1,211	242	,165	,869
	Bayan	79	2,77	1,290			
Öğrencinin Başlatması - J	Erkek	165	2,54	1,187	242	,259	,796
	Bayan	79	2,58	1,257			
Kendi Kendine Öğretme - K	Erkek	165	2,62	1,275	242	,464	,643
	Bayan	79	2,54	1,228			

Beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stillerini kullanma konusundaki görüşleri cinsiyet faktörüyle karşılaştırılmıştır. Öğretmenlerin cinsiyetleri göz önünde bulundurularak boyutlara verilen cevaplar analiz edildiğinde herhangi bir anlamlı farklılıkla karşılaşmamıştır ($p>0.05$).

Tablo 12. Mesleki Kıdemlerine göre beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stillerine yönelik görüşleri.

Öğretim Stilleri	Mesleki		$\bar{X}$	S	sd	t	p
	Kıdem	N					
Komut - A	0-9 yıl	162	3,40	1,042	242	,098	,922
	10 yıl ve üstü	82	3,41	,942			
Alıştırma - B	0-9 yıl	162	3,96	,935	242	,045	,964
	10 yıl ve üstü	82	3,95	,845			
Eşli Çalışma - C	0-9 yıl	162	2,96	1,197	242	,874	,383
	10 yıl ve üstü	82	2,82	1,145			
Kendini Denetleme - D	0-9 yıl	162	2,80	1,267	242	,122	,903
	10 yıl ve üstü	82	2,82	1,248			
Katılım - E	0-9 yıl	162	2,79	1,278	242	,807	,421
	10 yıl ve üstü	82	2,93	1,194			
Yönlendirilmiş Buluş - F	0-9 yıl	162	3,19	1,242	242	,748	,455
	10 yıl ve üstü	82	3,06	1,190			
Problem Çözme: Tek Doğru - G	0-9 yıl	162	3,02	1,123	242	,279	,780
	10 yıl ve üstü	82	2,98	1,154			
Problem Çözme: Farklı Yollar Üretimi - H	0-9 yıl	162	3,25	1,267	242	,572	,568
	10 yıl ve üstü	82	3,16	1,116			
Öğrencinin Tasarımı - I	0-9 yıl	162	2,76	1,255	242	,563	,574
	10 yıl ve üstü	82	2,85	1,198			
Öğrencinin Başlatması - J	0-9 yıl	162	2,50	1,176	242	,969	,334
	10 yıl ve üstü	82	2,66	1,269			
Kendi Kendine Öğretme - K	0-9 yıl	162	2,53	1,277	242	1,179	,240
	10 yıl ve üstü	82	2,73	1,218			

Beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stillerini kullanma konusundaki görüşleri mesleki kıdem faktörüyle karşılaştırılmıştır. Öğretmenlerin mesleki kıdemleri göz önünde bulundurularak boyutlara verilen cevaplar analiz edildiğinde herhangi bir anlamlı farklılıkla karşılaşılmamıştır ($p>0.05$).

Tablo 13. Görev yaptığı Okul Türüne göre beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stillerine yönelik görüşleri.

Öğretim Stilleri	Okul Türü	N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Komut Stil A	Ortaokul	148	3,43	1,031	242	,513	,608
	Lise	96	3,36	,975			
Aıştırma Stil B	Ortaokul	148	4,10	,879	242	3,202	,002 *
	Lise	96	3,73	,900			
Eşli Çalışma Stil C	Ortaokul	148	2,86	1,172	242	,850	,396
	Lise	96	2,99	1,192			
Kendini Denetleme Stil D	Ortaokul	148	2,78	1,275	242	,300	,764
	Lise	96	2,83	1,237			
Katılım Stil E	Ortaokul	148	2,72	1,195	242	1,870	,063
	Lise	96	3,02	1,314			
Yönlendirilmiş Buluş Stil F	Ortaokul	148	3,10	1,188	242	,666	,506
	Lise	96	3,21	1,281			
Problem Çözme: Tek Doğru Stil G	Ortaokul	148	2,93	1,167	242	1,347	,179
	Lise	96	3,13	1,069			
Problem Çözme: Farklı Yollar Üretimi Stil H	Ortaokul	148	3,16	1,227	242	1,050	,295
	Lise	96	3,32	1,201			
Öğrencinin Tasarımı Stil I	Ortaokul	148	2,61	1,182	242	2,917	,004 *
	Lise	96	3,07	1,267			
Öğrencinin Başlatması Stil J	Ortaokul	148	2,47	1,163	242	1,401	,162
	Lise	96	2,69	1,268			
Kendi Kendine Öğretme Stil K	Ortaokul	148	2,48	1,209	242	1,838	,067
	Lise	96	2,78	1,316			

Beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stillerini kullanma konusundaki görüşleri görev yaptıkları okul türüne göre karşılaştırılmıştır. Bağımsız gruplar arası t-testi analizlerine göre 2 öğretim stilinde anlamlı farklılıklar görülmüştür. Aıştırma

- B Stilini, ortaokulda görev yapan beden eğitimi öğretmenleri ($\bar{X}=4.10$), lisede görev yapan beden eğitimi öğretmenlerine ($\bar{X}=3.73$) göre daha fazla tercih ederken; Öğrencinin Tasarımı - I Stilini, lisede görev yapan beden eğitimi öğretmenleri ($\bar{X}=3.07$), ortaokulda görev yapan beden eğitimi öğretmenlerine ($\bar{X}=2.61$) göre daha fazla tercih etmektedir ($p<0.05$).

4. TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu araştırma beden eğitimi öğretmenlerinin derslerinde kullandıkları öğretim stillerini ortaya koymak ve sorgulamak için yapılmıştır. Araştırma T.C. MEB'de görev yapmakta olan 165 erkek ve 79 bayan toplam 244 beden eğitimi öğretmeni üzerinde gerçekleştirilmiştir. Araştırma sonucuna göre öğretmenler, öğretim merkezli öğretim stillerini, öğrenen merkezli stillere göre daha fazla kullanmaktadır. Beden eğitimi öğretmenlerinin cinsiyetlerine ve mesleki kıdemlerine göre öğretim stilleri konusundaki görüşleri analiz edildiğinde herhangi bir anlamlı farklılıkla karşılaşılmamıştır.

Beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stillerini kullanma konusundaki görüşleri görev yaptıkları okul türüne göre analiz edildiğinde anlamlı farklılıklar görülmüştür. Alıştırma-B Stilini, ortaokulda görev yapan beden eğitimi öğretmenleri ($\bar{X}=4.10$), lisede görev yapan beden eğitimi öğretmenlerine ($\bar{X}=3.73$) göre daha fazla tercih ederken; Öğrencinin Tasarımı-I Stilini, lisede görev yapan beden eğitimi öğretmenleri ($\bar{X}=3.07$), ortaokulda görev yapan beden eğitimi öğretmenlerine ($\bar{X}=2.61$) göre daha fazla tercih etmektedir.

Beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stillerine yönelik ortalama ve standart sapma değerleri sonuçlarına göre, **sunuş yolu** öğretim stilleri içinde yer alan **komut** ($\bar{X}=3.41$) ve **alıştırma** ($\bar{X}=3.95$) öğretim stilleri daha çok tercih edilirken; buluş yolu öğretim stilleri içinde yer alan öğrencinin başlatması ($\bar{X}=2.55$) ve kendi kendine öğretme ($\bar{X}=2.60$) stillerinin daha az tercih edildiği anlaşılmaktadır.

Çalışma sonucunda, beden eğitimi öğretmenlerinin "öğrenmenin yeniden ortaya çıkması - bilinen, geçmiş" **sunuş-öğreten merkezli** (komut, alıştırma, eşli çalışma, kendini denetleme, katılım) öğretim stillerini, buluş-öğrenen merkezli (yönlendirilmiş buluş, problem çözme: tek doğru, problem çözme: farklı yollar üretimi, öğrencinin tasarımı, öğrencinin başlatması, kendi kendine öğretme) öğretim

stilllerine oranla daha fazla kullandığı belirlenmiştir. Bu sonuçlar geçmiş yıllarda Türkiye'de yapılan (Yıldız ve Kangalgil, 2014; Saraç ve Muştı, 2013; İnce ve Hünük, 2010; Şirinkan ve Ergin 2009; Cengiz ve Serbes, 2014; Ünlü ve Aydos, 2007; Aktop ve Karahan, 2012) çalışmalarının sonuçlarıyla; ve Estonya, İspanya, Macaristan, Letonya, Litvanya (Hein ve diğ., 2012), Finlandiya (Jaakkola ve Watt, 2011), Yunanistan, Macaristan (Salvara ve Birone, 2002), Kore, Avustralya, Fransa, İngiltere, Portekiz Kanada, ABD (Cothran ve diğ., 2005), ABD (Kulinna ve Cothran, 2003) çalışmalarının sonucuyla benzerlik göstermektedir. Elde edilen veriler, beden eğitimi ve spor dersi programı amaçlarına uymamaktadır. MEB (2013) okul öncesinden başlayarak ortaöğretimin sonuna kadar olan süreçte, beden eğitimine ve spora katılımın; öğrencilerin fiziksel, duygusal, sosyal ve zihinsel özelliklerini geliştirmede önemli bir rolü vardır. Bu süreçlerde beden eğitimi ve spor dersinden öncelikle beklenen; öğrencilere hareket yetkinliklerini geliştirmede, aktif ve sağlıklı yaşam alışkanlıkları edinmede yol gösterici ve destekleyici olmasıdır. Aynı zamanda öğrenciler, beden eğitimi ve spor yolu ile **öz-yönetim, sosyal ve düşünme becerilerini** de geliştirebilmelidirler⁵⁵.

Yıldız ve Kangalgil (2014) 700 beden eğitimi öğretmenini kapsayan araştırmalarında, öğretmenlerin derslerde en fazla kullandığı öğretim yöntemi sorusuna; birinci tercih olarak 291'i (%41.6) eşli çalışma yöntemi, 284'ü (%40.6) komut yöntemi, 125'i (%17.8) alıştırmaya yöntemi; ikinci tercih olarak 291'i (%41.6) komut yöntemi, 198'i (%28.2) katılım yöntemi, 172'si (%24.6) eşli çalışma yöntemi; üçüncü tercih olarak 535'i (%76.3) alıştırmaya yöntemi, 132'si (%18.9) kendini denetleme yöntemi, 26'si (%3.8) yönlendirilmiş buluş yöntemini kullandığını belirtmişlerdir. Yapılan bu çalışmada öğretmenlerin en fazla kullandığı öğretim yöntemlerinin **komut, alıştırmaya ve eşli yöntemler** olduğu söylenebilir⁵⁶.

Saraç ve Muştı (2013) 141 beden eğitimi öğretmeni adayını kapsayan araştırmalarında, öğretmen adaylarının öğretim stillerine yönelik değer algıları

⁵⁵ MEB, Beden Eğitimi ve Spor Dersi Öğretim Programı - Ortaokul 5.-8. Sınıflar, Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı, Ankara, 2013, Sayı 56, 3.

⁵⁶ Emre YILDIZ, Murat KANGALGİL, Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Mesleki Yeterlikleri ve Kullandıkları Öğretim Yöntemleri İle İlgili Görüşlerinin İncelenmesi, Pamukkale Journal of Sport Sciences, 2014, Vol. 5, No. 1, 69.

incelenmiş ve öğretmen adaylarının beden eğitimi derslerinde kullanılmak üzere tercih ettikleri öğretim stillerinde hangisinin dersi öğrenciler için eğlenceli, öğrenmeye yardımcı ve motive edici hale getirdiğini belirlemeleri istenmiştir. Sonuçlar öğretmen adaylarının **öğreten merkezli** stillerden **komut, alıştırma** ve **eşli çalışma** stillerinin dersi eğlenceli, öğrenmeye yardımcı ve motive edici hale getirdiğini düşündüklerini ortaya koymuştur. Öğretmen adaylarının dersi en az eğlenceli, öğrenmeye yardımcı ve motive edici hale getiren stillerin öğrenen merkezli stillerden kendi kendine öğretme, öğrencinin başlatması ve kendini denetleme stillerinin olduğunu düşündükleri bulunmuştur⁵⁷.

İnce ve Hünük (2010) 246 beden eğitimi öğretmenini kapsayan araştırmalarında, öğretmenlerin kullandıkları öğretim stilleri ve stillere ilişkin değer algıları incelendiğinde, değer algıları içindeki eğlence, öğrenme ve motivasyonla ilgili maddeler ayrı olarak incelendiğinde eğlence açısından **alıştırma** ve **katılım** stilleri, öğrenme ve motivasyon açısından **alıştırma** ve **komut** stillerine daha fazla değer verildiği görülmektedir; eğlence, öğrenme ve motivasyon açısından en az değer verilen stillerin, öğrencinin başlatması ve kendi kendine öğrenme stilleri olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Araştırmaya göre en çok kullanılan ve değer verilen yöntemlerin **sunuş yaklaşımını** içeren daha **öğreten merkezli** stiller iken, en az kullanılan yöntemler ise buluş yaklaşımını içeren öğrenen merkezli stillerdir⁵⁸.

Şirinkan ve Ergin (2009) 248 beden eğitimi öğretmenini kapsayan araştırmalarında, öğretmenlerin derslerinde genellikle 3 ya da 4 farklı yöntemi (**komut, alıştırma, eşli çalışma, kendini değerlendirme**) uyguladıklarını ve bu yöntemlerle yapılan derslerin öğrencilere daha yararlı olduğunu belirtmişlerdir⁵⁹.

---

⁵⁷ Leyla SARAÇ, Eda MUŞTU, Öğretmen Adaylarının Beden Eğitimi Öğretim Stillerini Kullanım Düzeyleri İle Stillere İlişkin Değer Algılarının İncelenmesi, Pamukkale Journal of Sport Sciences, 2013, Vol. 4, No. 2, 112-124.

⁵⁸ Mustafa Levent İNCE, Deniz HÜNÜK, Eğitim Reformu Sürecinde Deneyimli Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Kullandıkları Öğretim Stilleri ve Stillere İlişkin Algıları, Eğitim ve Bilim, 2010, Cilt 35, Sayı 157.

⁵⁹ Ahmet ŞİRİNKAN, Sertaç ERCİŞ, İlköğretim Okullarındaki Beden Eğitimi ve Spor Derslerinde Uygulanan Öğretim Yöntemleri ve Ölçme Değerlendirme Kriterlerinin Karşılaştırılması, Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 2009, Cilt 3, Sayı 3, 187.

Cengiz ve Serbes (2014) Türkiye'deki beden eğitimi öğretmen adaylarının tercih ettikleri öğretim stilleri ve stillere ilişkin değer algılarını incelemiş, 7 ayrı coğrafi bölgede bulunan 9 farklı üniversitede 330 kişinin katıldığı araştırma sonuçlarına bakıldığında, **sunuş yolu** öğretim stilleri içinde yer alan **komut**, **alıştırma**, **eşli çalıştırma** öğretim stilleri daha çok tercih edilirken, buluş yolu içinde yer alan öğrencinin tasarımı, öğrencinin başlatması, kendi kendine öğretme stillerinin daha az tercih edildiği görülmektedir⁶⁰.

Ünlü ve Aydos (2007) 55 beden eğitimi öğretmenin katıldığı çalışmada, beden eğitimi öğretmenlerinin derslerinde en iyi sonuç aldıklarını düşündükleri ilk 3 öğretim yönteminin "gösteri ($\bar{X}=2.16$), anlatım ($\bar{X}=2.40$) ve alıştırma ($\bar{X}=3.42$)" yöntemlerinin olduğu görülmüştür. Buna göre beden eğitimi öğretmenlerinin derslerinde işlenecek konu ile ilgili içeriği **anlatım yöntemi** yardımıyla öğrenciye sunduğu, uygulanacak becerinin **gösteri yöntemi** yardımı ile öğrencilere gösteriminin yapıldığı ve **alıştırma yöntemi** yardımı ile öğrencilerin uygulama içerisine sokuldukları tespit edilmiştir⁶¹.

Aktop ve Karahan (2012) 66 beden eğitim öğretmenin katıldığı çalışmada, öğretmenlere "sizce en iyi sonuç aldığımız öğretim stili hangisi?" diye sorulduğunda bayan öğretmenlerin %29.4'ü **komut** stilini, erkek öğretmenlerin %43.8'i **alıştırma** stilini tercih ettikleri; bayan öğretmenlerin %35.3'ü ve erkek öğretmenlerin %31.3'ü sınıflarında en sık **komut** stilini kullandıklarını belirtmişlerdir⁶².

Hein ve diğ. (2012) beş farklı Avrupa ülkesindeki 176 beden eğitimi öğretmenin derslerinde kullandıkları öğretim stilleri ve motivasyonlarını

---

⁶⁰ Cevdet CENGİZ, Şakir SERBES, Türkiye'deki Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Tercih Ettikleri Öğretim Stilleri ve Stillere İlişkin Değer Algıları, Pamukkale Journal of Sport Sciences, 2014, Vol. 5, No. 2, 21-34.

⁶¹ Hüseyin ÜNLÜ, Latif AYDOS, İlköğretim Okullarında Görev Yapan Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Kullandıkları Öğretim Yöntemleri, Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 2007, Cilt 1, Sayı 1, 47.

⁶² Abdurrahman AKTOP, Nilüfer KARAHAN, Physical Education Teacher's Views of Effective Teaching Methods in Physical Education, Procedia-Social and Behavioral Sciences, 2012, 46, 1910-1913.

inceledikleri araştırmalarında, tekrarlayıcı stillerin "öğreten merkezli", üretici stillerden "öğrenen merkezli" daha fazla kullanıldığı sonucuna ulaşmışlardır. Öğreten merkezli stillerinin kullanımı açısından ülkeler arasında birtakım farklılıklar olmasına rağmen, tüm ülkelerde **alıştırma** ($\bar{X}=4.06$) ve **komut** ($\bar{X}=3.67$) stilleri sırasıyla en fazla kullanılan stiller olarak ortaya çıkmıştır⁶³.

Jaakkola ve Watt (2011) Finlandiya'daki 294 beden eğitimi öğretmeninin derslerinde kullandıkları öğretim stillerini incelediği araştırmalarında, öğretmenlerin **komut** ve **alıştırma** stillerini en çok sıklıkta kullandığı; kendini denetleme ve problem çözme: tek doğru stili en az sıklıkta kullandığı ortaya çıkmıştır⁶⁴.

Salvara ve Birone (2002) Yunanistan ve Macaristan'daki 84 beden eğitimi öğretmeninin öğretim stilleri kullanımını kıyasladığı araştırmalarında, tekrarlayıcı stillerin "öğreten merkezli" daha fazla kullanıldığı sonucuna ulaşmışlardır. Her iki ülkede de en çok **alıştırma** stiline kullanıldığı (Atina %16, Budapeşte %14) ortaya çıkmıştır⁶⁵.

Cothran ve diğ. (2005) yedi farklı ülkedeki 140 beden eğitimi öğretmeninin öğretim stilleri kullanımının kültürler arası incelenmesinin yapıldığı araştırmalarında, öğretim stillerinin kullanımı açısından ülkeler arasında birtakım farklılıklar görülmüştür. Öğretmenlerin öğretim stilleri kullanımının "Bazen"den "Her Zaman"a doğru her bir stil için yüzdeler oranına bakıldığında; Kore - Komut Stili (%94.2); Avustralya - Komut Stili (%93.1), Alıştırma Stili (%92.1); Fransa - Alıştırma Stili (%93.2); İngiltere - Eşli Çalışma (%96.2), Katılım (%92.3), Yönlendirilmiş Buluş (%92.3); Portekiz - Komut Stili (%94,6), Alıştırma Stili (%92.6); Kanada - Alıştırma Stili (%94.7), ABD - Alıştırma Stili (%93.3) sonucuna ulaşılmıştır. Kore, Avustralya,

---

⁶³ Vello HEIN, Francis RIES, Francisco PIRES, Agnese CAUNE, Judit Heszterane EKLER, Arunas EMELJANOVAS, Irena VALANTINIENE, The Relationship Between Teaching Styles and Motivation to Teach Among Physical Education Teachers, Journal of Sports Science and Medicine, 2012, 11, 123-130.

⁶⁴ Timo JAAKKOLA, Anthony WATT, Finnish Physical Education Teachers' Self-Reported Use and Perceptions of Mosston and Ashworth's Teaching Styles, Journal of Teaching in Physical Education, 2011, 30(3), 248-262.

⁶⁵ Marina I SALVARA, Edit N BIRONE, Teachers' use of teaching styles: A Comparative Study Between Greece and Hungary, International Journal of Applied Sports Sciences, 2002, 14(2), 46-69.

Portekiz'deki öğretmenlerin en fazla "**Komut**", Fransa, Kanada, ABD'deki öğretmenlerin en fazla "**Alıştırma**"; İngiltere'deki öğretmenlerin en fazla "**Eşli Çalışma**" stillerini kullandığı anlaşılmıştır⁶⁶.

Kulinna ve Cothran (2003) 212 beden eğitimi öğretmenin katıldığı çalışmada, öğretmenlerin derslerinde **tekrarlayıcı stili**, üretici stillerden daha çok kullandığını ve en çok kullanılan 5 stil arasında üretici stilden sadece "Problem Çözme: Farklı Yollar Üretimi" olduğu sonucuna ulaşmıştır⁶⁷. Öğretmenlerin beden eğitimi yöntemlerinden en çok **komut, alıştırma, eşli çalıştırma** ve **kendini kontrol** yöntemlerini uyguladıkları belirlenmiştir (Yıldız ve Kangalgil, 2014)⁶⁸.

Eğitim ve öğretim ortamının en önemli ögesini öğrenci teşkil eder. Bu nedenle öğrenci, öğrenmede en sorumlu kişidir. Bu sorumluluğun bilincinde olan öğrenci, kendi başına problem çözme becerisi kazanarak analitik düşünme yeteneğini geliştirir. Bu noktada öğretmenin görevi ise sorular ve seçtiği konular ile öğrencide keskin duyarlılık ve güçlü algılar oluşturmak, onlara yapabileceği görevler konusunda rehberlik etmektir. Öğrencinin merakını uyandırmak, başarıya duygusunu tattırmak, en önemlisi de keşfetme heyecanı yaşatmak için "yaparak-yaşayarak" yani buluş yoluyla öğrenme tekniği kullanılmalıdır.

Öğretim programlarında bireylerin çok yönlü gelişimi ön plandadır. Yeniden yapılandırılan öğretim programlarında öğrencinin **yaparak-yaşayarak** ve **uygulayarak** öğrenmesi amaçlanmaktadır. Bu durum, beden eğitimi ve spor dersleri için de çok önemlidir. Öğrencilerin öğrenme sürecine en fazla duyu organının katılması, öğrenmenin kalıcılığını ve etkisini o oranda artıracaktır. Beden eğitimi ve spor derslerinin öğretim programında; öğrencilerin derslere aktif olarak katılması,

---

⁶⁶ Donetta J. COTHRAN, Pamela Hodges KULINNA, Dominique BANVILLE, Euichang CHOI, Chantal Amade-ESCOT, Ann MACPHAIL, Doune MACDONALD, Jean-François RICHARD, Pedro SARMENTO, David KIRK, A Cross-Cultural Investigation of the Use of Teaching Styles, Research Quarterly for Exercise and Sport, 2005, 76(2), 193-201.

⁶⁷ Pamela Hodges KULINNA, Donetta J. COTHRAN, Physical education teachers self-reported use and perceptions of various teaching styles, Learning and Instruction, 2003, 13, 607.

⁶⁸ Emre, YILDIZ, Murat, KANGALGİL, "Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Mesleki Yeterlikleri ve Kullandıkları Öğretim Yöntemleri İle İlgili Görüşlerinin İncelenmesi, Pamukkale Journal of Sport Sciences, 2014, Vol. 5, No. 1, 73.

uygulamaları kendileri tasarlayarak bulması, kendilerini kontrol edebilecek ölçme ve değerlendirme testlerinin kullanılması öğrencinin verimini artıracaktır⁶⁹.

Öğretmenlerin sunuş merkezli eğitim stillerine ağırlık vermesi, öğrenciyi pasif kılmaktadır. Bu durum öğrenciyi gerek bedensel gerek zihinsel uygulamalarla başarma duygusundan mahrum etmektedir. Çalışmamızda tespit edilen sunuş ağırlıklı öğretim stiline ders süreci içinde teknik yönden süresinin düşürülmesinin daha uygun olduğu söylenebilir. Buluş tekniğiyle işlenen bir dersin öğrencinin kendini dersin içinde hissetmesi, konuya aitlik duygusunun oluşması ve başarıyı artırması açısından tartışılmaz bir durum ortaya çıkaracaktır.

---

⁶⁹ Ahmet ŞİRİNKAN, Sertaç ERCİŞ, İlköğretim Okullarındaki Beden Eğitimi ve Spor Derslerinde Uygulanan Öğretim Yöntemleri ve Ölçme Değerlendirme Kriterlerinin Karşılaştırılması, Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 2009, Cilt 3, Sayı 3, 188.

KAYNAKLAR

AKTOP A, KARAHAN N (2012) Physical Education Teacher's Views of Effective Teaching Methods in Physical Education, *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 46, 1910-1913.

ARACI H (2007) Yapılandırmacı Yaklaşımla Beden Eğitimi ve Spor Etkinlikleri, 1. Baskı, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara, s: 18-23.

ATAMAN S (2014) Öğretim Yöntem ve Teknikleri, Yediiklim Eğitim Bilgisayar Yayıncılık, Ankara, s: 3-12.

CENGİZ C, SERBES Ş (2014) Türkiye'deki Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Tercih Ettikleri Öğretim Stilleri ve Stillere İlişkin Değer Algıları, *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, Vol. 5, No. 2, 21-34.

COTHRAN DJ, KULINNA PH, BANVILLE D, CHOI E, ESCOT CA, MACPHAIL A, MACDONALD D, RICHARD JF, SARMENTO P, KIRK D (2005) A Cross-Cultural Investigation of the Use of Teaching Styles, *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 76(2), 193-201.

CURTNER MD, HASTY DL, KERR LG (2001) Teachers' use of productive and reproductive teaching styles prior to and following the introduction of National Curriculum Physical Education, *College of Education, University of Alabama*, 337.

ÇÖNDÜ A (1999) Beden Eğitimi ve Sporda Özel Öğretim Yöntemleri, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara, s: 94.

DEMİRCİ A (2006) İlköğretimde Beden Eğitimi Uygulamaları, 1. Baskı, Değişim Yayınları, İstanbul, s: 32-43.

HEIN V, RIES F, PIRES F, CAUNE A, EKLER JH, EMELJANOVAS A, VALANTINIENE I (2012) The Relationship Between Teaching Styles and Motivation to Teach Among Physical Education Teachers, *Journal of Sports Science and Medicine*, 11, 123-130.

HEWITT M (2010) Self Identified Teaching Styles of Junior Development and Club Professional Tennis Coaches in Australia", University of Southern Queensland, 2.

İNCE ML, HÜNÜK D (2010) Eğitim Reformu Sürecinde Deneyimli Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Kullandıkları Öğretim Stilleri ve Stillere İlişkin Algıları, Eğitim ve Bilim, Cilt 35, Sayı 157.

JAAKKOLA T, WATT A (2011) Finnish Physical Education Teachers' Self-Reported Use and Perceptions of Mosston and Ashworth's Teaching Styles, Journal of Teaching in Physical Education, 30(3), 248-262.

KULINNA PH, COTHRAN DJ (2003) Physical education teachers self-reported use and perceptions of various teaching styles, Learning and Instruction, 13, 597-609.

MEB (2006) Beden Eğitimi Bilimine Giriş Dersi "Ortaöğretim Programı - 9. Sınıf", Erzurum, s: 8-9.

MEB (2013) Beden Eğitimi ve Spor Dersi Öğretim Programı - Ortaokul 5.-8. Sınıflar, Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı, Ankara, Sayı 56, 3.

MOSSTON M, ASHWORTH S (1992) Teaching Physical Education. Beden Eğitimi Öğretimi. Çeviren: TÜZEMEN E, Düzenleme: DEMİRHAN G, Bağırhan Yayınevi, Ankara, 2004, s: 20-124.

NEBİOĞLU D (2006) Beden Eğitimi Dersi Genel Esasları ve Planlaması Denetimi, 2. Baskı, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara, s: 128-445.

OKTAYLAR HC (2013) Öğretim Yöntem ve Teknikleri, Yargı Yayınları, Ankara, s: 4.

PARS E, DUMAN H (2013) Eğitim Bilimleri – Uygulamaya Dönük Tamamı Örnekli Konu Anlatımlı Set, İstiklal Yayın Dağıtım, Ankara, s: 132-199.

SALVARA MI, BIRONE EN (2002) Teachers' use of teaching styles: A Comparative Study Between Greece and Hungary, International Journal of Applied Sports Sciences, 14(2), 46-69.

SARAÇ L, MUŞTU E (2013) Öğretmen Adaylarının Beden Eğitimi Öğretim Stilllerini Kullanım Düzeyleri İle Stillere İlişkin Değer Algılarının İncelenmesi, Pamukkale Journal of Sport Sciences, Vol. 4, No. 2, s: 112-124.

ŞİRİNKAN A, ERCİŞ S (2009) İlköğretim Okullarındaki Beden Eğitimi ve Spor Derslerinde Uygulanan Öğretim Yöntemleri ve Ölçme Değerlendirme Kriterlerinin Karşılaştırılması, Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, Cilt 3, Sayı 3, 184-189.

TAN Ş (2009) Öğretim İlke ve Yöntemleri, Pegem Akademi, 4. Baskı, Ankara, s: 14-16.

ÜNLÜ H, AYDOS L (2007) İlköğretim Okullarında Görev Yapan Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Kullandıkları Öğretim Yöntemleri, Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, Cilt 1, Sayı 1, 40-51.

YILDIZ E, KANGALGİL M (2014) Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Mesleki Yeterlikleri ve Kullandıkları Öğretim Yöntemleri İle İlgili Görüşlerinin İncelenmesi, Pamukkale Journal of Sport Sciences, Vol. 5, No. 1, 61-76.

YONCALIK M (2006) İlköğretim II. Kademe I. Sınıf Beden Eğitimi Derslerinde Eşli Çalışma Stili Uygulamalarının Öğrenci Tutumuna ve Başarısına Etkisi. Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Entitüsü.

EKLER

Sayın Katılımcı;

Bu çalışmanın amacı; “Beden Eğitimi Öğretmenleri Tarafından Kullanılan Öğretim Stilleri Hakkında” bilgi almaktır. Yapılacak olan anketten elde edilen veriler, bilimsel amaçla kullanılacaktır.

Yardımlarınız için teşekkür ederim.

Cinsiyet	:	Erkek	( )	Bayan	( )
Mesleki Kıdem	:	0 – 9 Yaş	( )	10 Yaş ve Üstü	( )
Eğitim Durumu	:	Lisans	( )	Yüksek Lisans	( )
Görev Yaptığınız Okul Türü	:	Ortaokul	( )	Lise	( )
Görev Yaptığınız Coğrafi Bölge	:	Akdeniz Bölgesi	( )	Doğu Anadolu Bölgesi	( )
		Ege Bölgesi	( )	Güneydoğu Anadolu Bölgesi	( )
		İç Anadolu Bölgesi	( )	Karadeniz Bölgesi	( )
		Marmara Bölgesi	( )		( )

Senaryo Stil	Öğretim Tekniğinin Senaryo Tanımlaması				
A	Öğretmen öğrencilerin hep birlikte, koreograf halinde veya koç tarafından belirlenen doğru adımlama ve ritmi (işaretleri) takip eden tam bir performans görüntüsü sergilediği çalışmayı seçer.				
Bu öğretim tekniğini yıl boyunca derslerimde ne sıklıkta kullanıyorum?	Hiçbir zaman	Nadiren	Bazen	Sık sık	Genellikle
	1	2	3	4	5

Senaryo Stil	Öğretim Tekniğinin Senaryo Tanımlaması				
B	Öğretmen konu çalışmalarını, sayısını ve süre sınırını seçer, böylece öğrenciler bireysel ve özel olarak alıştırma yapabilir. Koç bütün öğrencilerin arasında dolaşır ve birebir geribildirim verir. Öğrenciler verilen bir zaman çerçevesi içerisinde çalışmalarını alıştırma yapmak için hızı ayarlamayı öğrenirler.				
Bu öğretim tekniğini yıl boyunca derslerimde ne sıklıkta kullanıyorum?	Hiçbir zaman	Nadiren	Bazen	Sık sık	Genellikle
	1	2	3	4	5

Senaryo Stil	Öğretim Tekniğinin Senaryo Tanımlaması				
C	Öğretmen konu çalışmalarını seçer ve bir partner ile çalışmalarını bildirir. Bir öğrenci (yapan) çalışmayı alıştırmaya yaparken, diğer öğrenci (gözlemci) yapanın performansına anında geribildirim vermek için koçun hazırladığı değerlendirme ölçütünü (kontrol listesi) kullanır. Çalışmaları birinci grup bitirdiği zaman, öğrenciler rolleri değiştirir ve çalışmaların ikinci grubuna devam eder. Koç değerlendirme ölçütünün kullanımını ve geribildirim yorumlarının doğruluğunu onaylamak ve/veya gözlemcinin dikkatini değerlendirme ölçütündeki belirli performans detaylarına çekmek için gözlemci ile iletişime geçer.				
Bu öğretim tekniğini yıl boyunca derslerimde ne sıklıkta kullanıyorum?	Hiçbir zaman	Nadiren	Bazen	Sık sık	Genellikle
	1	2	3	4	5

Senaryo Stil	Öğretim Tekniğinin Senaryo Tanımlaması				
D	Öğretmen konu çalışmalarını seçer ve öğrenciler için değerlendirme ölçütünü (performans kontrol listesi) hazırlar. Öğrenciler çalışmaları bireysel olarak alıştırmaya yapar ve kontrol listesini kullanarak kendi performanslarını test ederler. Koç onların öz değerlendirme yorumlarını dinlemek için, ya öğrencinin ölçütü kullanımını pekiştirmek ya da öğrencinin dikkatini değerlendirme ölçütündeki belirli performans detaylarına çekmek için öğrenciler ile özel olarak iletişime geçer.				
Bu öğretim tekniğini yıl boyunca derslerimde ne sıklıkta kullanıyorum?	Hiçbir zaman	Nadiren	Bazen	Sık sık	Genellikle
	1	2	3	4	5

Senaryo Stil	Öğretim Tekniğinin Senaryo Tanımlaması				
E	Öğretmen konu çalışmalarını seçer ve her bir çalışma için çoklu zorluk dereceleri hazırlar. Öğrenciler performanslarına uygun olan zorluk seviyesini seçer. Eğer uygun olmayan seviyeler belirlenirse, öğrenci seviye seçimini değiştirebilir. Öğrenciler koçun hazırladığı performans kontrol listesini (ölçüt kağıdı) kullanarak performanslarını kontrol ederler. Koç öğrencilerin yaptığı seçimleri kabul etmek ve öğrencilerin değerlendirme sürecinin doğruluğunu onaylamayı netleştirmek üzere sorular sormak ve/veya öğrencinin dikkatini değerlendirme ölçütündeki belirli performans detaylarına çekmek için aralarında dolaşır.				
Bu öğretim tekniğini yıl boyunca derslerimde ne sıklıkta kullanıyorum?	Hiçbir zaman	Nadiren	Bazen	Sık sık	Genellikle
	1	2	3	4	5

Senaryo Stil	Öğretim Tekniğinin Senaryo Tanımlaması				
F	Öğretmen bir öğrenciye belirli sorular sorar; her bir sorunun sadece bir doğru cevabı vardır. Sorular mantıksal bir çerçevede sıralanır böylece her bir cevap, öğrenciyi adım adım beklenen düşünce, ilke, ilişki veya çözüme götürür.				
Bu öğretim tekniğini yıl boyunca derslerimde ne sıklıkta kullanıyorum?	Hiçbir zaman	Nadiren	Bazen	Sık sık	Genellikle
	1	2	3	4	5

Senaryo Stil	Öğretim Tekniğinin Senaryo Tanımlaması				
G	Öğretmen sadece belirli bir doğru karşılığı olan bir durum veya bir soru hazırlar-öyle ki yeni ve cevabını daha önceden öğrencilerin bilmediği durum veya soru-. Öğrencilerin istenen cevabı sırayla ve mantıklı bir şekilde bulmaları amacıyla eleştirel düşünme yeteneklerini kullanmaları için onlara bireysel ve özel süre ayrılır.				
Bu öğretim tekniğini yıl boyunca derslerimde ne sıklıkta kullanıyorum?	Hiçbir zaman	Nadiren	Bazen	Sık sık	Genellikle
	1	2	3	4	5

Senaryo Stil	Öğretim Tekniğinin Senaryo Tanımlaması				
H	Öğretmen aynı probleme birden çok çözüm arayan bir veya bir dizi problem, durum veya soru hazırlar. Çalışma öğrenciler için yenidir; bundan dolayı, her bir öğrenciden belirlenmiş probleme birden çok çözüm üretirken yeni yollar keşfetmeleri beklenir. Koç, bir tek fikirden ziyade, birden çok fikrin üretilmesini kabul eder.				
Bu öğretim tekniğini yıl boyunca derslerimde ne sıklıkta kullanıyorum?	Hiçbir zaman	Nadiren	Bazen	Sık sık	Genellikle
	1	2	3	4	5

Senaryo Stil	Öğretim Tekniğinin Senaryo Tanımlaması				
I	Öğretmen geniş bir çalışma konusu belirler. Bu konu içerisinde, her bir öğrenci kazanımlara ulaşmak için hedefleri ve aşamaları belirledikleri bir bireysel öğrenme programı oluşturmaktan sorumludur. Öğrenciler programı hazırlar, uygular, geliştirir ve bireysel öğrenme programları için performans değerlendirme ölçütü oluştururlar. Koç, fikirlerin üretilmesine kredi verir ve öğrenme programı hakkında bilgi almak ve açıklık getirmek için sorular sorar.				
Bu öğretim tekniğini yıl boyunca derslerimde ne sıklıkta kullanıyorum?	Hiçbir zaman	Nadiren	Bazen	Sık sık	Genellikle
	1	2	3	4	5

Senaryo Stil	Öğretim Tekniğinin Senaryo Tanımlaması				
J	<p>Bir öğrenci kendi öğrenme deneyimini planlamak için öğretmene istek sunar. Bu yaşantıda, öğrenci bütün kararları alır: çalışma konusu amacını, projeleri, uygulamaları seçer ve öğrenme deneyimi için değerlendirme ölçütü belirler. Koç, öğrenci ne zaman ve nasıl isterse o zaman devreye girer. Öğretmen, öğrencinin başarılı uygulamalarını kabul eder ve öğrencinin planladığı ile yaptıkları arasında farklılıklar ortaya çıkarsa sorular yöneltir. Koçun işi değerlendirmek değildir, bundan ziyade öğrenci istediği zaman belirtilen amaç ile yapılan arasında referans olarak bulunmaktır.</p>				
Bu öğretim tekniğini yıl boyunca derslerimde ne sıklıkta kullanıyorum?	Hiçbir zaman	Nadiren	Bazen	Sık sık	Genellikle
	1	2	3	4	5

Senaryo Stil	Öğretim Tekniğinin Senaryo Tanımlaması				
K	<p>Öğrenci, hem öğrenci hem de bütün öğrenme kazanımlarını belirleyen öğretmen rolünü üstlenir. Öğrenci, çalışma konusunun amacına, plana, uygulamaya ve öğrenme yaşantılarının değerlendirilmesine karar verir. Bu teknik, koçtan bağımsızdır ve koç tarafından öğretilmez. Diğerlerinden geribildirim EĞER sadece öğrenci isterse gelir.</p>				
Bu öğretim tekniğini yıl boyunca derslerimde ne sıklıkta kullanıyorum?	Hiçbir zaman	Nadiren	Bazen	Sık sık	Genellikle
	1	2	3	4	5

ÖZGEÇMİŞ

26.08.1989 tarihinde Ankara'da doğdu. İlköğretim ve Lise'yi Ankara'da okudu. Yüksek tahsilini Kırıkkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü'nde tamamladı. 2012 yılında Yozgat Sorgun Eymir Ortaokulu'nda başladığı beden eğitimi öğretmenliği görevini halen bu okulda devam ettirmektedir.